

היכל-

סינמטק

תב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

26

ודי אלן • אהיר קוסטורייצה • עמוס גוטמן
תשורת הגדולים • המפרי בוגארט • סלעיקי

לכנית סינמטק ת"א לחודשים ינ' - נבר' 86

(1) טרנס-חרט מס' 2

אלנין גזראלי 1986
יראג פקס # 26

(2) מדריך טרנס-חרט

יראג פקס 1986

וונט

מייקל צ'יימן

הדרקון
YEAR OF THE DRAGON

בכיכובם של
מייקי רורקה (רостиיג'יסט)
ג'ון לון * אריין

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל-אביב

Woody Allen — From joker to genius; his films (Meir Schnitzer), his women (Shaul Shiran) and his jokes.

Poll — The best movies, directors, Israeli films, Israeli films makers. Results of the Jerusalem Cinematheque Poll.

וודוי אלן בדוחן בדרך לה-יוט גאון; סרטיו (מאיר שניצר), נשותיו (שאול שיררן) וחכמותו. **6**

16 משאל: הסרטים הזורמים, הבמאים הזורמים, הסרטים היישראליים והבמאים היישראליים הטובים ביותר לפני משאל של סינמטק ירושלים.

The films of the Cinematheque.

19

הכנות הסרטים.

Critics' Choice.

34

תשkip ביקורת.

"Father is away on business" and Yachin Hirsch joins him.

36

הgingims — יכין הירוש מצץ-

טרף למסע עסקים של אבא.

Director Amos Gutman talks about a "different cinema" in an interview with Edna & Dan Fainaru.

38

עמוס גוטמן משוחח עם עדנה ודן פיניירו על "קר-

לבעו אחר".

Daniel Warth about The Best Years of Bogart's life.

44

דניאל ורט סוקר את שנותיו היפות ביותר של האמפטי בוגרט.

A Greek lesson in national film promotion — Dan Fainaru.

48

שיעור סלוניקי בקידום קולנוע לאומי, רשותו של דן פיניירו.

סינמטקה, כתובעת לענייני קולנוע.
בהוצאת סינמטק תל-אביב.

גלוון מס' 26.

נובמבר/דצמבר 1985.

עורכת: עדנה פיבנרו

מערכת: אלון גרבוז (מנחה סינמטק ת"א), צביקה אורון, גידי אורשר, יכין הירוש, דני ורט, שאול שיררן, מאיר שניצר, דן פיניירו.

תעד: דני ורט.

תוכנית: נורית צרפתי.

בתובת המערכת:

סינמטק תל-אביב, עיריית ת"א,
טל' 03-438131.

בתובת הסינמטק: בית מפעלי הפיס, הפטמן 3, ת"א.

כל הזכויות שמורות למו"ל.

טירורו והפקה: תירוש בע"מ.
טל' 03-444959.

ביצוע גראפי: רונית גבאי.

CINEMATEQUE No. 26, Jan.—Feb. 1986

Published by the Tel Aviv Cinemateque.

Producer: Alon Garbuza

Editor: Edna Fainaru

גולן גלובס - קנון ישראל - גאים להציג:

סרטו של

פדריקו פלייני

הספינה של פלייני

Federico Fellini
E la nave va

גולן גלובס-קנון ישראל - גאים להציג:

סרטה של

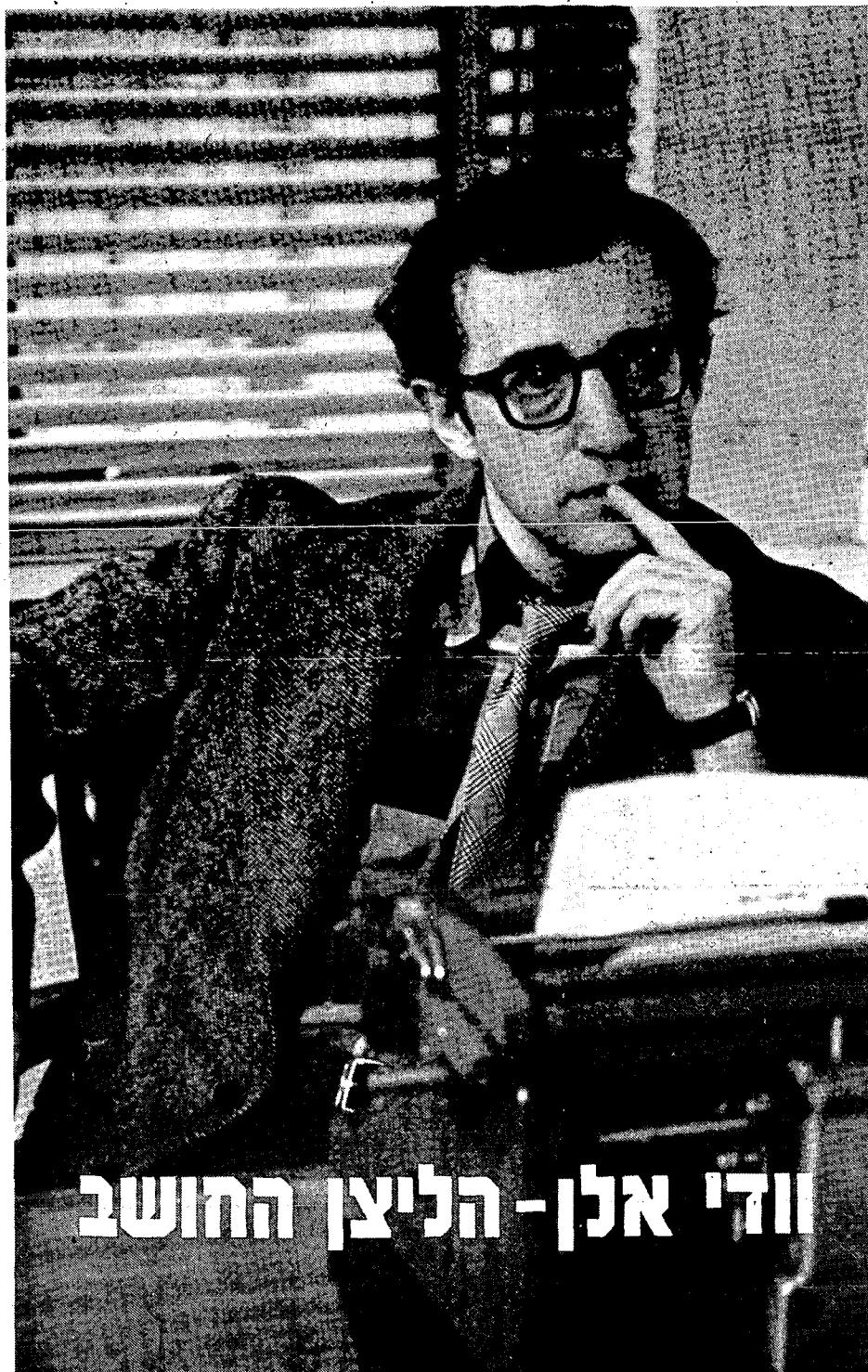
ליליאה קאבאָן THE BERLIN AFFAIR

רומן בברלין

ספר על אהבה אסורה וגבידה.

עפ"י רב המכר

וודי אלן - הליצן החושב

ב'יקורת הזועעה הטהורה

בניסוחה של כל פילוסופיה באשר היא, השיקול הראשון חייב תמיד להיות: מה אנו יכולים לדעת? כמובן, מה אנו יכולים להיות בטוחים שאנו יודעים, או בטוחים שאנו יודעים שאנו יכולים אותו, אם אכן בכלל ניתן הדבר לידענה. או שמא פשוט שכחנו אותו ויתור מדי לא נעים לנו לומר מהו? רקארט רמז על הבעיה שכחtab: "שכלל לעולם אין מוגבל לדעת את גופי", למרות שהוא נהיה דזוקא די יידידותי ביחס לרוגל". ב"ניתן לידענה" איני מתח้อน, אגב, לזה שאפשר לדעתו על-ידי החושים או בעורת החושותינו, אלא כוונתי יותר למה שאפשר לומר עליו כי הוא ידוע או שהוא מעוגן בידיעות, או שהוא מכיל בקרבו ניִתְגּוֹנָת לידעו, או לפחות שהוא שאפשר לספר לחבר.

האם באמת יכולים אנו "לדעת" את היקום? אלהים, מפסיק קשה לדעת לאיזה חור לפנות כשאתה מסתובב בע"ייקרטאון. אך שלא יהה, הגודה היא זאת: האומנם יש שם בכלל משהו? ומדוע? והאם הם מוכריםinos לעשות כל-כך הרבה רעש? ולכטוף, לא יכול להיות שום ספק בכך שהתקונה האחת שיש ל"מציאות" היא שחשורה לה מהות. אין פירוש הדבר שאין לה מהות, רק שהיא חסורה אותה. (המציאות שאנו מדבר אליה כאן היא אותה המזיאות שאוותה תיאר הובס, רק קצת יותר קטנה). لكن את האמירה הקארטזיאנית "אני חושב, שכן אני קיים", אפשר אולי יותר טוב לבטא כך: "הו, תראה שפה את עדנה הולכת עם הסקסופון!" נמצא, אם כן, כי כדי לדעת סופסטנס כלשהו או איזה אידיאה, קודם עליינו להטיל בהם ספק, וכך, עם הטלת הספק, נבוא לידי הכרת התקונות שהם נושאים עימם במצבעם הסופי, תכוונות של מען האמת הן "בברור עצמו", או "מן הברור עצמו", או של משחו או של לא-כלום. אם כל זה ברור, נוכל בביטחון להניח קצת לא-פיטטומולוגיה.

אַפּוֹרִיזָם

בלתי אפשרי לאדם להתנסות במוותו הוא באופן אובייקטיבי ובאותה עת להמשיך לومוז שיר בלי לדיף.

היקום איננו אלא רעיון חולף ברווחו של אלהים — מחשבה לא כל-כך נוחה, במיוחד אם בדיק עכשווי שמת למשיחו ביר מקידמה על חשבון קניית בית.

האין הנצחי דזוקא די בסדר אם אתה לבוש בהתאם.

אילו רק היה דיווניסוס בחיים! איפה הוא היה טוען?

לא רק שכן אלהים, אלא נראה אותה מנג אינסטלטוד בשbeta.

המצעד הגדול

וודי אלן הולך מהמלה אל התמונה

מair שניצר

כמו נסיכה חמה ומקוללת, עמד הקולנוע לשקו
בתרמת-כעט. חידושים השפה האמנותית של גרייפית,
אייזנשטיין, אורטן וולט, גודאר ואלטמן, מוציא עד תום,
הנגנים ירד על האמנות השביעית. וזאת, כבשיר רכוב על
טס לבן, רהר פנימה ווורי אלן, ובנכשחת הזוליג של, תור
הגשת שונבה קהירית סגולה לשפטותיה של האמנות
הכמה, העיר את הקולנוע, נתן לו הזמננות נוספת.

A לэт המאה, ולסטרהוינסקי המבר
גר בשנות הארבעים של המאה, אצל
וודי אלן נירשם האירוע בתחילת שנות
השמונים, ובשלושת המקרים מדובר
במהלכים בעלי השפעה מכרעת על
עיצובן של האמנויות.

פיליקאסו המיר את האקספרסיוניזם
המיטשי של תקופתו הכהולה בקוביות
חמור, תוך שהוא משנה מכל וככל את
תפיסתו הויזואלית. סטרהוינסקי הקי
שים נטש את הניאו-קללאיסטים בעבור
תריסר טוונים בנוסח ארנוולץ שינברג,
וילו ווורי אלן חדל בספר בדיחות.
בעקב אחר התפתחותו האמנותית
של ווידי אלן מגלת תחילך של התבגרות,
התלבולות והצללה של אמן, תחיליך
שרשם שיא (זמנני?) ב"ז'יג" וב"שושנת
קהיר הסגולה", תוך שהוא מציב את
يיצורו בעמדת זינוק לתואר של אחד
המחדים הצורניים הגדולים של שפת
הקולנוע.

ראשון היה דיוויד וורק גרייפית, שרי-
SEN את האצלוליד והכנים בו סדר ומשם
עת. אחריו בא סרגיי אייזנשטיין עם
אופציונות היררכיה האינטלקטואלית, שי-
הביאו ערך מוסף לכל תמונה מצולמת.
שנות הארבעים הצעידו גאון כאורטן
ולטס, שטען כי למצולמה שומר גם תפקיד
של מספר, נוסף לתפקידה המסורתית
במצולמת. ז'אנריך גודאר, איש "הഗל
החדש" הצעירני, ניער את הנרטטיב
(אופן גלגול העלילה), תוך שהוא بواسט
בזותות של רצף קרונולוגי ובשיטת העי

העומדות בסתירה מוחלטת למזה שצולם ביפאן. כלומר: נוצר ניגוד עז בין התמונה המריצת וביין הטקסט האמריקני שהוא מד לה בשירותו הרבה. כלומר: נוצרה קומדייה קולנועית שמתבבלת אך ורק על המלה האנארונית, בשום פנים ואופן לא על התמונה המצולמת. וזה היה תחילתו של המשע האורוך של וודי אלן מהמלה לתמונה.

וודי אלן, איש של מילימ, כותב בדיחות לרדיו וטלוייזיה, סטנד' אוף קומדייאן במועדוניليل, אדם שיש דע להעריך כוחה של מללה. עובדה מכובעת זו קבעה במידה רבה את אופיו של סטיו העצמאי הראשון, "כח את הכסף וברח" משנת 1969. וודי אלן העיריך, כאמור, את המלה, וה קישור שללה לתמונה היה אכן קודם כ'דר' הפריזמה הטלויזיונית. אין ספק שזו הייתה הסיבה לבחרה סגנון הבימוי לסרטו הראשון טלויזיונית, תוך פיור שורות מחץ, פאנץ' לין, במינון התואם סקץ' רדיופוני/טלוייזיוני.

באוטו הסרט הפלגי וודי אלן בהdag' שות של מקורותיו הטלויזיונניים, ובכל גיבור שהופיע בו החזק צופה עם שורת הסבר מתחת לתמונהו, ממש כאילו חלף זה עתה בתוך מהדורות חדשות בטלוויזיה. אופן התקדמות העלילה ב'כח את הכסף וברח' היה אף הוא טלויזיוני: קלוזאף, אדם מתראיין, מוסיף ועובדת לרצף האינפורטיבי המצתבר, ועובדת זו מורחת על ידי סידרת הדגומות.

גם "בנייה", סרטו השני מ-1971, לא ביחס עצמו מחייב הטעור הטלויזיוני. הסגן עדרין של סקצ'ים ואפיוזות. קוצר נשימה עלילתי. המגמה ברורה: התקפה על הטלוויזיה. בסצינת השיא של "בנייה" מעביר שדר הסרט המהו ללווארד קאסל מלהכה של הפיכה עצאית ברפובליקת בנגוטה מרכז אמריקנית, כאילו מדובר בשלב הגמר בטורייר ביסבול איזורי.

"כח את הכסף וברח" ו"בנייה" ניכרים גם ברישום החזותי, ובהעדר משקל לתמונה. זו אינה עמדת בפני עצמה, וכל השתקה מקרית של הרמקול תבליט את הסתמוכות המוחלטת של התמונה

בידותו העמיד הבודגנית מדי לטעמו. אחרון המחדשים היה רוברט אלטמן, והוא והעלה את הפסוק לדרגה שותיער לתמונה, תוך שהוא מעניק קצב ג'אי לאופן עירובית הסצינות המצויה למות. והוא מתקע הקולנוע. אמנם השקפות "הרומן החרש" של הספרות הצרפתית, גרוו אחריו חדשנה של המילול החזותי-קהל שקרווי קולנוע, אלא שסופו של מהלך פילמי המתחילה בנוסחי "הרומן החדש" לא יכול להביא אליו שום ברכה, בטח לא יכור קחל רחוב של צרכני סרטים.

Tפקיד הרוכב הבודד שmagיע לעיריה כדי לחוץ את העניים מהבוץ, התגלgel אסן, די בפתח, ליידי של בדchan נורוטי, שבסר הכל רצה להגיע אל ספת הפסיכיאטר בשלום. וכפי שהՃ' בריט עומדים בעת, אחרי הפרמיירות של "זילג" ו"שושנת קהיר הסגולה", נראתה כי אוקלנווע קיבל ארכתא-חים נספთ, ואולי גם אפשרות לצאת באלאג' טיות מהחדש שאים להביא עליו את גורלה של האופרה בדיון לאחר פוצ'י'ני. בידוע, אין יותר אופרה, כמעט. זה מודיע שמצויה את עצמו, אמנוניות ותק' שורתית.

מעקב של אחד על אחד אחר הקארוי רה של וודי אלן ביציר סרטיים, יכולות את כל' הקשת ההבעית שמציע הקולנוע ליציריו. מתחילה בהתחלת: "מה חדש טיגר ליליאן", עבודה קולנועית ראשונה לוודי אלן. והיה זה בשנת 1966. מדבר בסרט יפני ושמו "מפתח המפתחות". אחד ושמו טנקץ' טאג'יג'ו צ' ביים סרט זה ב-1964, ושנתיים מאוחר יותר נרכשו זכויותיו על ידי מפיק אמריקני, שמסר אותן לבדchan ושמו וודי אלן, לשם התעללות בדם קר בצלולoid.

ראשית, זה מהלך שאינו מעדיע על בבוד רב של העיטה אותו כלפי הקולנוע, ומבחןיה זו יש לראות את וודי אלן של אותו הזמנים כüber קולנועי בלבד. אך לא בגין פסיכולוגיסטי אלו עוסקים באן, אלא בגין שפה אמנונית לוודי אלן. הטיפול שהוא העניק לשדר היפאני כלל עיקר את החלפתם של הדיאלוגים בו לטידה של בדיחות ניויריקות,

חזורת על עצמה גם בסרטו הבא, המהולל כל כך של וודי אלן, "הרומן שלי עם אבנני" (1977), שיינוק את הנרטיב של מוהיגים אותם רשם ברוגמן עוד בשנות החמשים, בסרטו "תויתי בר".

טיסコミ – ביניים: וודי אלן עשה כבר כיכרת. דריך רצינית ביותר, איננו עוד בדוחן לשמו, השחרר כמעט לחוטין ממאגריות ההנאה הטלויזיונית, אך עדין לא עושה את הטריטים של עצמו. "הרוקן שלי עם אבנני" מפגיש אותו וודי אלן עם האיש שיעזר לו לבצע את קפיצה הדרכ הסגוננית, ובמה שיר גם הדילוג הרעוני. האיש הוא גורדון ווייס, צלם גדול.

ב יז ויליס לאלו התפתח במהלך העשור האחרון מערך של ייחסי גומליין שאיןו נופל בשום מקרה מהזיקה האמנותית שהיתה בין מرسل קרנה לז'אק פרור, או בין לורל להארדי. שניהם שם יישות אמנותית אחת, צמד שכובות פעליתו האמנותית המשותפת השתנו פניו של הקולנוע.

כבר אז היה המסר קטן עליהם, כבר אז ייסו אלן/ויליס לפניו את הפרסים המגביל, ליצור אקוילנט חדש לשאליה החזותית. ב"הרומן שלי עם אבנני" משר ברים פה ושם, כמו רגעים של גימוגט סייגוני בנדון, אוטם הרגעים בהם חילקו השניים את המסר וניסו להריין כמה עלילות באופן סימולטני. אופה שכבר חוות את "שותנת קהיר הסגולה", לא יוכל אלא לאחר למראה אותם ניסיונות בתולמים בהרכבת תמורה קולנוע שתהיה שונה מהמקובל.

אולי בעת יהיה מובן יותר מדרע וודי אלן החל להשתחנות. בעת, כשהופקד בידיו הוכיח לבטא עצמו באופן ויזואלי מלא יותר, הוא החל גם לעובד על עצמו, בתסריטאי. כך בא "רגשות" לעולם, ומודבר באפיודה חשובה בהתקפתותו האמנותית. יתכן כי היא מיתורת כוים, בראשיה כולנית את יצירתי אלן, יותר בבחינת שלב מעבר מאשר הצהרה, יותר אימון באשחיה מאשר קרב אמיתי.

האש היא עדין אישו של ברוגמן. וודי אלן גוזר על עצמו את מיגבלות הסרט "ענקות ולוחשות", כולל הצבער ניות המיוחדת. שלו, האפקט המצתבר

על המלה הנאמרת. שיבוי מסויים ניכר ב"כל מה שרצית לדעת על המין" (1972), סרט אפיוזות במחתו, אך גם טירונות טובה לוידי אלן שהחליט כי הבדיחה של התסריט, לא מחזיק יותר מעשר דקות עליליות, אך במקביל עורך וודי אלן סידרת נסיניות של בחינה עצמית בשילטה במידום. הסרט הוא ברובו פארודיה על זאנרים ובמאים אחרים – מעד בידוני, סרטים היסטוריים, אימה, אנטונוני – וניכר בוידי אלן שהוא החל בעיצוב של בושר בימוי קולנועי. מגהעה בולטות בשלושת סרטיו הראשונים, וכן הסרטו הרבעי "יש-בוני" (1973), היא ההסתמכות הבלעדית על עצמו בשחו-kan, ואיי הרחבותו של תפקיד השחקן מעבר לעובdot היזו-משדר בדיחות לצו-פה.

// מלחמה ואהבה (1975), הצורת החשוב ביותר בקרירה הקולנועית של וודי אלן. סרט ראשון שהשתחרר מ מגבלות הסקץ', סרט ראשון שמציב אתגר לשחקנית (דיאן קיטון), וסרט ראשון שמנסה להתאפיין באמצעות עיר צוב ויזואלי, ולא רק על ידי המלה המצחיקה. לזכא התפנויות הוויזואלית של וודי אלן בסרט זה, היא שהביאה עליו הרבה עוגמת נשף באוטן השנים. "מלחמה ואהבה" מערוצב כלו. בסגנון סרטיו הבארוקים של אינגמר ברגמן, ובמיוחד "החותם השבייעי", תוך התבטה לוט עצמית מוחלטת של וודי אלן. ברגמן הוא אמן מושא הערכתו העיקרי של וודי אלן. אך הוא עושה בו באוטן השנים שימוש על גבול המבקרים. הרבה סצינות ב"מלחמה ואהבה" מעוצבות היטב, תוך הקפדה על מתן אופי חזותי מאפיין לכל אחת מהן, אך ככל הן שיחסור של העמדות תמונה שנעשה כבר שנים קודם לכן על ידי ברגמן. ניכרת פה מידת רבה של טירות עצמי, חקינות וחשופת ביטחון מוחלט במעט. תופעה זו

משמעותו קולונוע-איישי של היוצר. "מנהטן" הוא למעשה סרטו האישីי הראשון של אלן, אישimoto מבון של טריפו, ברגמן, פליני ויתר יוצרים הקולונוע הארי שי. השינוי האישי נורע מהתבתו של אדם במרכזו העלילה, אדם ולא טיפוס.

לא הנורוטי הג'יג'י' שמודאו הבודוקלי נאי מתפקיד סרט, אלא האדם וודוי אלן שיש לו חיים גם מעבר לסתיגמה. המשך המגמה ניכר גם ברטטיו האישיים האחר רימ: "קומדייה סקסיתobil קיז' ו'ברוד' וויל דני רוז", ויתכן שהענין כלו קשור פסיקולוגית לשינוי המהותי בחיו הארי שים. באותה העת תל המעבר מדיאן קיטון לאשה אחרת, מיה פארו, שאינה בבחינת משלים נורוטי את הג'יג'י' היהודי מברוקלין, אלא אישיות אבוניות העומדת בפני עצמה.

ובעה לדילוג הגדול, למחלק האמנותי האמייתי, ו'זיליג' הוא שם. זהו סרט בו מאלץ וודוי אלן את הקולונוע לנוכח עצמו מחדש. ברור לבש שחלה במהלך הזמן התנתקות בין עצם העשייה ובין מה שקרה בחוץ. טענים שהקולונוע הופר מושגי יותר, מסתגר בתוך בעיות טכניות, אך מוצאים לו פתרונות זולים בנוסח ג'ירג' לוקאס וסטיבן שפילברג. וודוי אלן הצליח להתחכם למליכוד, וללא עט את הקולונוע לשוב ולט-

פל באמת. אלא שלא מדור בר פה ברוכרט פלאהרטי או באחד מנכביי הקול- נוע התיעודי. בכל זאת, וודוי אלן עבר רקורד של תלמיד חכם, וכך הוא יוצר סרט דוקומנטרי על אדם שלא היה ועל אייר-

עים שלא נבראו.

הפקעת זכות הבכורה מהאמנת העדר נאית לטובה דיון באפשרויות חברתיות חדשות, הכל דרך שפה אמנותית שונה, היא אם כן תרומותו המשמעותית של וודוי אלן לקולונע. ב'זיליג' ניכר עדין חוסר הביטחון המסויים, שהרי הוא מטפלם בתחוםים חברתיים - אשורים, קונפורמיים, רוח התקופה - ב'שוננת קהיר הסגוליה' שב אלן למגרשו הביתי, לקולונוע עצמו, ומכאן הביטוי הצלול כל כך שלו.

(סוף בעמוד 50)

של צילום-קירוב, של סיידור הפרסים מביניהם אנשייס-גיאומטריים, וגלגול עלילה ממשחק "שבץ'נ'א" בסיסי. לא זום תודעה, אלא תהlixir של היזכורה הגיבורים בעבר, ובחשפותו על מעשייה החט בהוויה.

"רגשות" הייתה עבودה קולונועית בטוחה, יסודית, אך עקרה. וודוי אלן עשה קולונוע שאינו שייך לו, הומו'ז' לקולונוע ולחבורות סופרים רוסיטים שהוא מעריך. בנקודה זו כדי לשבש כמעט את ההתי-קדמות הרכונולוגית, לדלג על "מנהטן" (1979), ולהגיע לכשלונו החripe ביוטר של וודוי אלן עד היום - "אבק כוכבים" (1980). סרט אומלל זה היה העתקה בבחינה: התלמיד שעמד לכבול בוגרות, מציע ל מגירות המורדים שלו, ושולח מ sms בוחנים לפטור את השאלות הסוגניות שהציגו בפנויו. מבקרי קולונוע צוחקים ביום על הנטיה ההוליוודית לצלם חדש קומדיות צרפתיות. "הבלונדי" עם הנעל השחורה" הופך ל"האיש עם רישון" מתגלל להוויה אמריקנית נסח "חברים, חברים, אבל...", וכך הלאה. דברים דומים אפשר להתייחס בוידי אלן, שעשה זאת ל"שמונה וחצי" של פליני, משום ש"אבק כוכבים" אינו יותר מהעתקה גסה של יצרות המופת ההייא. לטחון פעם נוסף פארודיה, ניסיון מביך העתקה ולא פארודיה, ניסיון מבלבini.

Nב ב"אבק כוכבים" מסתחר גם המסר לשינוי מהותי של וודוי אלן. באחת הסצינות הוא ניצב על מדרגות בית קולונע בנייז'רסי - הסרט הווא מגלה דמות של במאי סרטים מתנסכל כמו מרצל'ו מאסטרויאני ב"שמונה וחצי" - וצה/or: "אני רוצה לעשות עוד סרטים מצחיקים, כל מה שאני רואה שבימי הוא סבל. היקום כולו מתהמוטט". ויש לקבל את הדברים כפשותם, והוא ראייה: הוויתור על הבדיקה כ碼מת העלילה אצל וודוי אלן. חורה ל-1979 ול"מנהטן". דזוקא לא' חר "רגשות" בו הצליח וודוי אלן להסביר לעצמו את מהותה של חוספת הצבע להמונה, דזוקא אז הוא החליט לוותר על הצבע, ו"מנהטן" הוא הריאשן בסיסי רת סרטי אלן/ויליס שצולם בשחור-לבן,

האשה שאיתך

שאול שירין

מריל סטרויט

ז'אנט מרגולין

לאוין לאספר

"מְאַדָּם בּוּבָרִי, זֶה אֲנֵי!" קָבָע בְּפִסְכָּנוֹת גּוֹסְטָאָב פְּלוּבָּר.
גּוֹזָף פּוֹן שְׁטְרֶנְבֶּרג טָעַן כָּל הַזָּמָן: "אֲנֵי יָצַרְתִּי אֶת מַאֲרָלִין דִּיטְרִיךְ!"
רוֹזָה וְאֶדְרִים אָמַר פָּעַם כִּי הָוָא בָּרָא אֶת בְּרִיזִ'יט בָּאָרְדוֹ,
וְכָל הַנְּשָׁיִם הַאֲחֻזָּות שָׁבָאוּ בַּעֲקֹבָתָיה (סְטוּרִיבֶּרג, דָנְבָּה, פּוֹנְדָה
וּכְוּ) לְאַהֲיוֹ רָק וְאַרְיאָצִיּוֹת עַל הַמִּקְוֹר, אֶלָּא
פִּיתְחוּם וּנְסִינוֹגָות שָׁוֹנִים שֶׁל הַאִידְרָיאָל הַנְּשָׁיִלְוָו, שְׁמַקְוָרוּ בְּמוֹדֵל
בָּאָרְדוֹ. וְאַיְלֹו אַלְפְּרָד הַיְצְ'קָוק מְעַאַת הַאִידְרָיאָל שְׁלָו
רָק בְּשַׂתְיִ נְשִׁים – אִינְגָּרִיד בְּרָגְמָן וְגַרְיִיסָּקְלי.

דִּיאָן קִיטּוֹן) וְאֵין זֶה מְפֻתִּיעַ אֶם הָוָא
מְזֻדָּח עָמוֹ בַּחֲתִיחָסָות הַאֲישִׁית שְׁלָו
אל הַאֲשָׁה האִידְרָיאָלִית.

כָּבֵר בְּסֶרְטוֹ הַרְאָזוֹן, כַּשְׁחַקְנָן, עֲדִיּוֹן,
מַהָּא חֲדָש חַתְלָטוֹלה" (1964), שְׁבוּם
בַּיְדֵי קְלִיבָן דּוֹנָר, הָוָא מְחַפֵּשׁ אֶת הַאֲשָׁה
הַאִידְרָיאָלִית. כָּאן מְגַלְּט אֶלָּן בְּעַצְמוֹ אֶת
דְּמוֹת הַמְלַבִּישׁ שֶׁל גִּבְוָרוֹת קוֹלְנוּוּוֹת.
אֶלָּן מְנַסֵּה לְהַלְבִּישׁ וְלְהַפְּשִׁיט אֶת מָה
שָׁהָוָא מְחַפֵּשׁ, כַּשְׁהָוָא נָעַבְנָא בּוֹן רְוַיְשָׁבְנִידָר
בְּרָגְמָן. וּוֹדֵי אֶלָּן בְּעַצְמוֹ רְוָהָא בְּרָגְמָן
(כְּפִי שָׁהָוָא מְצַהֵּר בְּ"מְנַהְתָּן" בָּאוֹזְנִי

אֶם נְמַשֵּׁיר בְּרוֹחַ קְבִּיעָתוֹ שֶׁ פְּלוּבָּר,
וּנְבָחֵן אֶתְהָה דָּרָךְ עַיְנָיו שֶׁ וּדְיִ אָלָן,
אָפְשָׁר שְׁנִמְצָא אֶת הַתְּשׁוּבָות לְגַבְיוֹ אָפְרִיה
הַמְשַׁתְּחָנָה שֶׁל הַאֲשָׁה האִידְרָיאָלִית שְׁלָו.
בָּעוֹד שְׁהַנְּשָׁיִם האִידְרָיאָלִות שֶׁל הַיְצְ'קָוק,
פּוֹרְד, הוֹקָס, לוֹבִיטָשׁ וּעוֹד אַיְן להָן, כָּל
הַיְּרוּעָן, מְעוֹרְבָּות אִישִׁית בְּחֵלִי הַבָּמָה
אַיְם הַלְּלוֹו, "הָרִי הַנְּשִׁים בְּסֶרְטוֹ אֶלָּן
קְרוּבָות אֶצְלוֹ, כְּמוֹ דִּיטְרִיךְ בְּחֵלִי פּוֹן
שְׁטְרֶנְבֶּרג אוֹ לִבְ אַרְלְמָן בְּחֵי אִינְגָּרִיד
בְּרָגְמָן. וּוֹדֵי אֶלָּן בְּעַצְמוֹ רְוָהָא בְּרָגְמָן
אֶת הַיְּוֹצֵר הַקּוֹלְנוּעִי הַחֹשֶׁב שֶׁ זְמַנְנוּ
(כְּפִי שָׁהָוָא מְצַהֵּר בְּ"מְנַהְתָּן" בָּאוֹזְנִי

מאוחר יותר בסרטיו. לא הבשлот של שנידר ולא הסכמתו של אנדרס. רק פולח פרנטיס הగבוהה, השבונה והאנאורוטית מתקרבת במשחו לדמויות הנשיות הדומיננטיות בסרטיו. מן העשוע האינטלקטואלי ב"מה חדש חתוליה" הוא עובר למחקר שהתי-@mail כבר בראשון ה סרטים שבויים, "קח את הכסף וברוח" (1969). האשה בסרט

דיאו קיטט

מאריאל המינגורי

מיאה פארו

הוא הולך להיות מהפכן אמריקה הלא-טיבנית וווכה אפיקו למעמד של כוכב-תקשורת בארה"ב, ולמרות זאת, היא עדין אינה שבעת רצון ממנה. נוסף על הנאו-רווטיות שלה, המקבילה לו של אלן, יש לה הרנה מוד אמבייג'יות המתפתחות בסרט אחר שבו היא משתפת, כל מה שרצית לדעת על המין". כאן היא מעין השתקפות אמריקאית של מוניקה וייטי מסרטו אנטונוניו, אנטוניה קטוואלית משועמת שריגושה המיני-ים באים לה דוקא כשhaiia נמצאת בחברה עם בז'וגה, שהוא כמובן אלן בעצמו. לאسر. היא האשה שמאצא את אלן להתאמץ עד כדי מעשי גבורת של ממש, רק על מנת לספק את דרישותיה המיניות ואת ציפיותה החברתיות.

הדמות המשתלטת בليل, במרחב השנים הבאים, על חייו ועל סרטיו של אלן, היא כמובן דיין קיטון. היא הופיעה בששה סרטיו של אלן, באחד מהם ("גשות") אפילו בלעדיו. במשך שבע שנים, היא מזוהה עם אלן, אבל למרות

זה היא דוקא זאנט מארגולין ולא לוואו לאסר (Ashton השנויות במעיאות), העורשה תפקיד קטן ושולי בלבד. מאגרו, אין היא שחרורת לא גבואה, אבל בהחלט נאו-רווטית, אבטיפוס של נסיכה יהודיה תוצרת אמריקה. היא הדמות השלטת, שרגליה ניצבות איתן על קרקע מוצקה, ובתוור שכזאת, היא זו שיצrica להסביר לאן את סודות החיים. למרות המראה הילודותי שלה, היא כבר אשה של ממש ואילו אלן הוא זה שטרם התגבר בין השנאים. מארגולין, האמהית משחו, מופיעה מאוחר יותר ב"מנחתן", אבל הפעם היא זוכה לתפקיד משני, באחבה מוקדמת של אלן, תפkid שהולם אותה בהחלט לפि הסדר הכרונולוגי של סרטיו. יתרון, כפי שהסרט הזה מסביר, שהיא לא היהתה אלא השתקפות בהתחפש חות הדמות של אלן עצמו, שהיה זוקק תחילת לדמויות אמהיות מן הסוג הזה (אפשר אולי להוסוף - גם יהודיה), ו עבר מאוחר יותר לטיפוסים מסוג אחר. במאמר מוגש אפשר לומר שקאROL

עצמה לפני שפגשה אותו. שוב גויה שוב בהירה, גובהה רק, במעט מaltoן שברירית מקודמתה, מסוכנת פחות, פחות אינטלקטואלית, פחות שנונה אבל יותר כנה ופושטה מדיין קיטון, חסרת שקט ובתוחן. במקומות עמוד מילוי, הלא קרובה אליו עד כדי כך שהיא פשוט לובשת את דמותה ב'שוננת היהר הסגור לה', כמו הדורה נשית של הדמות הקלאסית האופיינית לוויי אלין, פאוור מצילהה לשומר על מורכבות וענין בדמות האשה שהיא מיצגת למורת שהיא בראית שוננה, מבחינה חזוצית, בכל סרט.

לא במרקחה נפסח כאן על "אבק כוכבים". באוטו סרט ביססה אלין לשלב את דמוות הנשים שלו, כולל, עם כמה נשים אחרות, אך לא הצלחה. ג'סקה האפרר הייתה מזיגה בין מארגולין לבן מריאל המינגוו, שארלוט ראמפלינג היא גירסה שונה במקצת של לייאן לאסר ושל דיין קיטון. התופסת בדמות של אמריקרים אין, כאשר האידי-אלית שהיא גם אם לילדים, היתה מענינית אך לא מוצלחת במילוי, כמו הרטט בוילו. חיקוי כושל זה ל"שמונה וחצי" של פליני, הביא לידי ביטוי קיצוני את הערכתו הגדולה של אלין לקולנוע האירופי, ואולי משומםvr ניסה להשתעשע גם בדמות נשית הלקווה מאותה המסגרת, יוזמה חד-פעמית שלא המשיך בה אחרכך.

מעקב אחרי התפתחות הגיבורה הנו שית יצא אכן מצעיע למעשה על כל כיוון היצירה שלו, דרך הגישושים הראשונים והרצון הקיצוני לחזור אחריו הקhalb ולמצוא חן בעניינו, להראות חכם יותר ומבריק יותר, באמצעות חיצוניים יותר, דרך התבגרותו והדרגתית, כאשר סטריו מוטוריים בהדרגה על ההתחננות האפנטית הקלה, עד אשר הוא אחד יותר אל הקומדייה, עד אשר הוא מגיע בסוףו של דבר לאותו המישור האידיאלי שבו היא אינה מצחיקה בלבד, אלא חושפת את טבע האדם במערומייו. ולשם כך הוא נוקק לבת זוג אשר תספק לו את התשובות המתחאמות, בחיים ועל הגוף (אצל אלין הראשן משתקף בשני), עד כדי כך שהבחנה תגיע לידי התמזגות מוחלתת. את זאת הוא השיג, בשלב זה, עם מיאח פארו.

הקרבה ביניהם, מתבל הרושם שהוא מתקשה להשיג אותה. גויה גבוהה חומרת שיער ועיבויים, נאורותית, שנונה ואיבר טלקטואלית, לפחות בעיני עצמה. ב'מלחמה ואהבה' היא מאהבה באחיו ונישאת לאיש עשיר וולדן, ב'שחק אונטי' שם היא נשואה לחברו הטוב, ב'ישנו' כי, יש לה חבר שהוא מנהיג המורדים, ב'מנחתן' היא מנהלת רומן עם חברו הנשי של אלין. קיטון היא המשכילה האמריקאית המודרנית למופת, שיש לה בעיות نفسיות כתוצאה מהיפוש אחרי זהותה העצמאית הנשית. ואילו הוא, היהודי הקטן, עבר עירוני, רודף אחרי זנבה, יש והוא מושיג אותה אחרי מאמצים ("מלחמה ואהבה", "ישנו"), תופס ומי' אבד נוסח "קזאובלנקה", ב'שחק אונטי', וב'מנחתן' הוא מותה עליה ומעדי דיק על פניה נערה צערה שמסוגלת להתלהב ממנה (עוד גויה גבוהה, מריאל המינגוו). מערכת היחסים הקרובות בירר תר בין השניהם הייתה ללא ספק ב'רומן של עט אנני'.

קיטון מהזורה בשביבו את הגירוי האינטלקטוואלי, שלב שהוא בעיתויAAD מבחןתו. אם בדור היה כבר שזו נועת לכיוון מסוים של דמות נערה, קיטון המתווכח בתוך עצמה ובוויותה הרוי חניות, עלה שלב אחד על לאסר (שבבר אתה מוגלה ב'מנחתן' על ידי מריל סטריפ בתחלת דרכה). יש בינויהם גירויים פיסיים בולטים, אבל ברור שיש גם קרבה נפשית גודלה, וזה הגורם לקרבנה אבל גם לכל ההתנצלויות בין השניהם ב'רומן של עט אנני'.

משמעותו של אסר מופעים פעומים ברטוי אלין, בדמות נשים שנוטשות אותו. אחת היא סוזן אנספאר ב'שחק אותה סט', שمعدיפה, על פניו את הגבר החסון והגבוה, הנראה בעניינו של אלין כמו "נאצ'", ואילו סטריפ, ב'מנחתן' מנהילה לו את העלבון הסופי, כאשר היא נוטשת אותו לטובת אש אחרה.

האשה הנוכחת התופסת מקום מרכזי בחיוו וביצירתו של אלין היא מיאח פארו, אויל הקרובה ביותר לאוთה. קבי עה מפורסמת של פלבור. פארו, שהופיעה עד כה בחמשת סרטיו האחרוניים של אלין, כבר הייתה דמות קולנועית בזוכת

וּדְיוֹ אַלְןָ - יְלִיד 1935

סרטיים

WHAT'S NEW PUSSYCAT? (1965)
 WHAT'S UP TIGER LILY? (1966)
 CASINO ROYAL (1967)
 TAKE THE MONEY AND RUN (1969)
 BANANAS (1971)
 PLAY IT AGAIN SAM (1972)

EVERYTHING YOU ALWAYS WANTED TO KNOW ABOUT SEX (1972).

SLEEPER (1973)
 LOVE AND DEATH (1975)
 THE FRONT (1976)

WOODY ALLEN: AN AMERICAN COMEDY (1977)

ANNIE HALL (1977)
 INTERIORS (1978)
 MANHATTAN (1979)
 STARDUST MEMORIES (1980)

A MIDSUMMER NIGHT'S SEX COMEDY (1982)

ZELIG (1983)
 THE PURPLE ROSE OF CAIRO (1985)
 HANNAH AND HER SISTERS (1985)

DON'T DRINK THE WATER

PLAY IT AGAIN SAM

THE FLOATING LIGHTBULB

דרמה בשתי מערכות; בכורה בניו יורק; 27.4.81; במאי אולו גרובסרארד.

ספרים

DON'T DRINK THE WATER (SAMUEL FRENCH INC., N.Y., 1967)
 PLAY IT AGAIN SAM (SAMUEL FRENCH INC., N.Y., 1969)
 GETTING EVEN (RANDOM HOUSE, N.Y., 1971)
 DEATH (SAMUEL FRENCH, INC., N.Y., 1975)
 GOD (SAMUEL FRENCH, INC., N.Y., 1975)
 WITHOUT FEATHERS (RANDOM HOUSE, N.Y., 1975)
 SIDE EFFECTS (RANDOM HOUSE, N.Y., 1980)

FOUR FILMS OF WOODY ALLEN - ANNIE HALL, INTERIORS,
 MANHATTAN, STARDUST MEMORIES (RANDOM HOUSE, N.Y., 1982)

מחוזה	אל משתה את המים
מחוזה	קומדייה בשתי מערכות. בכורה בניו יורק 17.11.66; במאי טunnel פריג'ג'
אוסף מאמראים	שחק אותה סט
מחוזה	קומדייה בשלוש מערכות; בכורה בניו יורק 12.2.69; וודי אלן בתפקיד ראשי
מחוזה	הגורלה המחרחת
אוסף מאמראים	דרמה בשתי מערכות; בכורה בניו יורק 27.4.81; במאי אולו גרובסרארד.
אוסף מאמראים	ארבעה תסריטים

דני מוג'ה, "תל אבוב":

א. אורות הכהר, האורה קיון, 400 המלכות,

הашלייה הגדולה, באורי ליברין, חם, חלון אחריו,

נס במלגון, הטడק א'ב', נבי צלקת

ב. לואי בוגאל, אלפרד היינץ, פדריך לאנג, ג'ין

פורד, פרדריק פלני, צ'ארלס א'ללי, סטנלי

קוברייק, אקירה קורוטאווה, באסטר קולטן, ז'אן

רנוואר רגואר

ג. הנית ברוחוב שלוש, חור בלבנה, לאן בעלים

דייאל, וקס, הלהקה, מאחרוי הטוויות, מארם,

מציצים, נועה בת 17, סלאח שבתי, שלושה ימים

וליד

ד. מנחם גולן, בועז דודזון, ניסים דיזון, דני

וקסמן, דוד פרולוב, אפרים קישון

יגאל משיח, "דבר":

א. האורה קיון, בוני וקליד, הולדת אומה,

ההמון, זמנים מודרניים, החותם השכיעי, יציריות,

לנו ההיירות, פוטוימקון, שמנוה ואוזי

ב. סרגיי איבונשטיין, מילאנגןלו אנטונוניי,

אנגמר ברוגן, ז'אן לוק גודאר, ד. זו, גראפיט,

אלפרד היינץ, אורסון ולס, ג'ין פורד, פרדריק

פליני, צ'ארלס צ'אפלין

ישעיהו ניר, החוג לקומוניציה, האובי' העב':

א. 1. האורה קיון, 2. פוטוימקון, 3. האדים

האחרון, 4. החותם השכיעי, 5. שמנוה וחזי

הganrel, 6. נס מילני, 7. Water Window, Baby Moving,

8. Water Wind, Baby Moving,

9. Water Wind, Baby Moving,

10. La Petite Cuillere

ב. 1. סרגיי איבונשטיין, 2. אקירה קורוטאווה,

פ. זו, מונראו, 4. באסטר קריטון, 5. אינגמר

ברגמן, 6. לואי בוגאל, 7. ג'ירט טרנקה,

רוברטו רוסלני, 9. טון ברקהיג', 10. כריס

מאקר

ג. 1. מציצים, 2. סלאח שבתי, 3. בירושלים,

חור בלבנה, 5. מאחרוי הטוויות, 6. עצנעם יפה,

7. חמסי, 8. קובי ומיל, 9. מיכאל שליל, 10. מצור

ד. 1. דוד פרולוב, 2. אורי זהר, 3. אפרם קישון,

4. דני וולמן, 5. רומי לוי, 6. מרדכי קידשנברג,

7. יצחק צ'פל" ישורון, 8. ניסים דין

יהורה סתו':

א. האורה קיון, אי טובלנות, זמנים מודרניים,

חיקוי להרים, כלב אנדולסי, אנטראקט, להיזות או

לא לחיות, נזימות ביליאמיות, פוטוימקון, של'

גיה, תיארומה

ב. סרגיי איבונשטיין, אינגמר ברגמן, ד. זו,

גראפיט, אלפרד היינץ, לוקינו ויסקונטי, פראנ

סואה טריפט, ארגנטט לביטש, ג'ין פורד, אקירה

קורוטאווה, ז'אן רנוואר

ד. אורי זהר

ארבן צוקרמן, החוג לקולנוע, אובי' ת"א:

א. האורה קיון, בצהרי יום, הירושימה אהובתי,

זמנים מודרניים, מטרופוליט, וויזומוקון, צייד

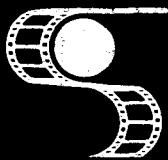
הצברים, קאמושה, רומה, רומה עיר פרוות

ב. סרגיי איבונשטיין, וטררו דה פראן, אלפרד

היינץ, פרץ לאנג, ג'ין פורד, פרדריק פליני,

צ'ארלס צ'אפלין, ארגנטיס קופולה, אקירה קורי

סואה

הfilm קולנוע ה"שכאל"

תכנית ינואר-פברואר 1986

דושאי החודש:

1. מסרטוי הבמאי והשחקן וודי אלן.
2. מסרטוי הנמאי אריך פון שטרויהים.
3. סרטים בהשתתפות האמנפרி בוגארט.

4. עשרה הסרטים הנבחרים של כל הזמנים.
5. הקרנות מוחמדות.

מחפיש עם העיתונאית ונושא אותה לאשה. "הסומר הטוב אצל קאפרה הוא טביעי וכבלתי כפוי... הוא מאומן ואפרוחות האור והטבח האנושי... נפלול, פשחות, חנוך אינטנסיב טויה... כל Angelo הפכים בדיו לכלי מלמה, במאי אפרה, אנטילקטואלים אופונטיים, עורך"

ונרפהם רואים בדים בלחישותם מושם שהוא אושב לבן בלבנה ואני בראות ממוני... הוא איננו קורבן הסר אונים (...)(ש שב ליריה עט הרבה חומר ושבויות עמיים כדי להכין ואו איבריו למען כל אותם אנשים שנחסו עט ירים...)" (גרם גריין 115) דקוט. אנגליה לילא תרגוף בבריה ארצית).

לטוטה הרטה מתקיים הרצתו של ז'אן רולף סקלאר Robert SKELAR מורה ליליאן ג'אנט במאמריקון במאה ה-20 (חיבר וערך כמה טפס בנוסא), הדריאהanganglia.

6/1 יום שני

19.00 קונסטנטין ברנקורי - הפטל

הקהל מיזח לסרט וודאו שנוצר באלפיני "אלקטרו ספייה" בבורקון. הקינה ראשונה בישראל לטרט שצולם במקור ב-35 מ"מ ו록 לאחרונה הצלה הבלתי לברוש עותק וידאו של סרטו.

הסרט מחולק לשישה חלקים על חיי ויצירתו של הפטל קונסטנטין ברנקורי. חלקו הראשון: "הסודה", "ודוריים", "הכבה", "הנסקה", "הציפורים, בכ' פוגני" ו"משפט ה策ור". ברנקורי הוא אחת הדמויות הגדיר לוט של האמנתו בכל המינים" (JEAN CAS SOU) "ברנקורי הטעיע את החותמו על הפיסול של המאה ה-20, כפי שעשה זאת מטיס - על האצ'ור" (JEAN LASAIGNE).

הכמאי פאבל קונסטנטינסקי היה נוכח בערב הקינה, יצחק את הסדרה ויענה לשאלות הקהל.

הסדרה, דוברת אנגלית. ומוקבת. מכשיך יידאו שהושאל לסייעת בadcircos ארם אלקן טרוניקה בעמ'.

21.30 העיר המאובן (ארה"ב 1936)
THE PETRIFIED FOREST

במאי: ארץ"י מיין Archie Mayo
שחקנים: האMPIRI בוגנרט, לסל אוורד, בט דיוויס גנסטר אלים מחזק חברה של בני ערובה במסעדת שבתנתן דלק מבודדת באור נידח באריונה. בין בני העروب מגד נאחים, מושר ומליציה העורכת במקומות. תפקידו הבלתי הראשוני של בוגנרט שעה אלה אותו כ' לשורה הראשונה של כוכבי הוליביד (83) דקוט. אנגלית לא תרגום).

19.30 צוללת צהובה (פרזנטה 1968)

YELLOW SUBMARINE

במאי: ג'וזי' אנטוניו Giorgio Antonello
אליליה עוזה ובה פלאט קושיש מיטרלן מגעה לאביבה. קהילתיותה החטופה בקשורת על עיר לאיליאן אטה פאנטזיה שטיפת מתחת לפגי-הט בעמאנט אנטאלגטם סגול האומצה הלאשוו שגעועה באצלגטם תבבטיים מאו' טויה תחתית (1965). מושט מהו אטאלגטם חטפה צפיגו אנט פאנטזיה שטיפת בשנות השישים ומכל זאת מנטט להונט האט בשוויון (87-דיקות אאנגלית, הרגום לעברית).

21.30 רומן לילי (ארה"ב 85)
INTO THE NIGHT

במאי: ג'ח לאנדיס John Landis
שחקנים: ג'פ גולדבלום, משל פייר, אירן אפס, דן איקרויז

המנدس אויראנטוקה משועם גוצע בלילן קזר בלס-ווגאטס' בודהה הטעופה הוא בתכל ביפפהיה מסתורת הנמלת מחברה של גברים המבקשים את נפשה. אצטו לילה עוברות על המנדס שורה של הרפקאות מסמרות שייר המתרחשות סביב המאבק על צרר אבנים טובות שנגנוו מן השах הפרסי. בהופעת אורח אפשר לראות את רוז'ה ואדים, פול מאוזרסקי, דון סייגן, דוד נואי ואחרים (115 דקוט)

5/1 يوم ראשון

17.00 הבט אחורה אוג'ני (איטליה 1980)
VOLTATI EUGENIO

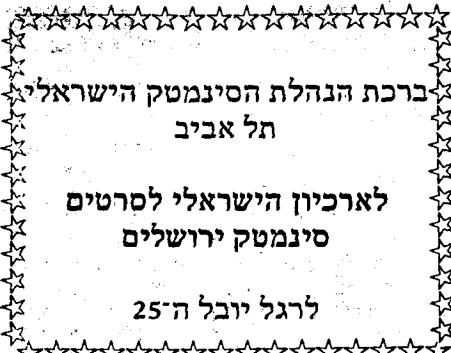
במאי: לויגי קומנציני Luigi Comencini
שחקנים: סכרי מוקוני, דיליה דהילרו דרומה פסיכון שבה יחס הורים ובנים מועלה מחדש בנסיבות סיפור טרי של חוסר הכנה המתואר עצמה ובמה רב (107). דקוט איטלקית ללא תרגום).

19.00 צוללת צהובה (ראיה 4/1)

21.30 מר דידס הולך העירה (ארה"ב 1936)

במאי: פרנק קאפרה Frank Capra
שחקנים: אדי קופר, ג'ין אוורור משורר שירש הח'עתק מגיע לניו יורק והופך שיחת העיר. עיתונאית שוכנה באמגוו ממלאת את דפי עיתונה בסיפורים על הגיבור החדש זהה מותר על הונגו לטובת העם. בимвולו תאביבצע רוצים לאשפוז מוסד סגור ואחריו נאים הגבה רב השרה משוחרר מר דידס.

שהקנים: טאטסיה מיהאשי, מיה האגה
סרט פולוה יפנִי שgartוי הופע בעורות כיישורי
הקומויים של ודי אלַן לפאראידה סחרוית על
סרט ג'ימס בוגז. בפי שהקנים מלוכני העברינו.
יים השומן-דיאלאגט מטטרופטים וככל הפעילותות,
העיגנויים והמיתות המשוגעת מתרחשים סכיב
מתכח לסלט בפיקיצ'ם השכם חפצ'ם לשים עליין את
ידם 80 דקוטה. אנגליית, תרגום לעברית וערפתית).

9/ יופ חמשי

בשם כל בני ביתי (צՐפָת 1984) 21.30
AU NOM TOUS LES MIENS
רוברט אנריקו במאן: Robert Enrico

שחקנים: מילקל יורק, בריג'יט פוסי, זאק פנו

שפיירר חייו המהדיים של מרטין גריי, שהועלה בספר "בשיט פל בני ביתיה". חייו של מרטין גריי מלוחים במערכות הירושדות, החל ממחנות

בעליהם עיזוריים (ארה"ב 1918) 19.00
BLIND HUSBANDS

21.30 המশכונאי (ארה"ב 1965)

THE FAWN BROKER

סימני לומט
SIDNEY LUMET
שחקנים: רוד שטייגר, ברוק פיטרס. ג'רלדין
אקסיג'ר, סטפניו של יהודית ניצול השואה להשתלב
 מחדש בחברה מסודרת בעלת חוקי מוסר הגורניים.
היא מנהלת בית משקן בהארלם וגדף עז'
ברוגרנותי מילחמת העולם השנייה עת היה
אזור במנהה רבעון גברוני (115 דקות)

1/8 יומן בריאתך

כפייתה של כוכבת קולנוע (ארה'ב) 19.00
(1937)

STAND IN

21.36
(1966)

WHAT'S UP, TIGER LILY?

סנקיצ'י טאניגוצ'י
Sankichi Taniguchi

21.30 קח את הכסף וברוח (ארה"ב 1969) TAKE THE MONEY AND RUN

במאי: וודי אלן
שחקנים: אלן, גאנט מרגרוין, מרסל הלרייר
סרטור הראשוני של וודי אלן במאית מס'ר על
עיר שלומייאל שכ' ניסיונוטיו להתחפרנס עלילם
בתהוויה. אז עולה במוחו השאיפה המטרפת
להפוך לאחד מעצרת הפושעים האגדולים של
ארה"ב (85 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצר'
פתחית.

13/1 יום שני

19.00 מקבת (בריטניה 1971) MACBETH

במאי: רומן פולנסקי
שחקנים: ג'ין פיבץ, פרנסיסקה מריטין שו, ניקולס סלבוי.
గירסה עוקבה מדם למחזה של שייקספיר בהתאם
לחיפותו של רומן פולנסקי, המתמקד באلمנדים
של האלים והרווע שבחזזה (140 דקות). עותק
חדש).

21.30 נצחן אפל (ארה"ב 1939) DARK VICTORY

במאי: אדמונד גולדינג
שחקנים: האMPIRI בוגארט, בט דיוויס, רונלד רייגן
ופורת סבח הוליבורית שבאים אחד המועלמים
בתחום הרומנטי. בוגארט בתפקיד משנה בדרכו
לכוכבות, מגם סייס המאות בגבורה, אשת
החברה הגבורה מלונגיילנד, שגידיל ממאייר
נמצא במוחה. הוא מעורר אצל רצין לנצל את
מעט הזמן שנותר לה בחירות, כשהיא מונעת
בעצותו עד לטוף האمر. קורחו מיוחד בסרט
رونלד רייגן, שהיתה אז שחקו בראשית דרכו, גם
הוא אהוב בדיויס המתיסרת (113 דקות).
אנגלית, ללא הרגום).

14/1 יום שלישי

19.00 הזעקה האחרון (1975) DER LETZTE SCHREI

במאי: רוברט ואן אקרן
שחקנים: דלפין סרי, בארי פוסטר, פטר האל
שחקנים: מאשה ראנן, אורלי לומל, היידי בולס.
סיפור אימים מomin על האהבות המאושתת של שחי.
רקדניות פהפיות הנחרות ע"י בני המין השבי.
רוברט ואן אקרן יוצר פארזיה על הקולנוע
לצדתו, סגנוןויו והԶאנרים החדשניים שבס.
היא מנעה את העלילה מהארת מעצרים
לשנהא, מאומן לבגדיה, לפאטוס, לקיש, מנוס
טלליה, לאמורית. המוסיקה געה מפה, ועד
מהאליה. המשתק נע בין הידחות עם הדמות
לייחוק ממנה (86 דקות). דובר גרמנית, תרגום
לאנגלית. בכורה ארצית).

ההשמדה בורשה וטרבלינקה, שם איבד אב
אינו ואחיו, דרך המחרת והצבע הרטוי, עד
לחברה הקפיטליסטית האמריקנית. הוא התי-
יעס, שבו הוא נאלץ להתחילה דרכו מחדש
(תקנית טרום בכורה).
מרטוי גריי היה נכח בקולנוע ערב החק-
רנה. בקרוב: בקורסוק "גורודז'ח" החדש.

11/1 מוצאי שבת

19.30 קובלנקה (ארה"ב 1942) CASABLANCA

במאי: מייקל קורטיז
שחקנים: האMPIRI בוגארט, אינגריד ברמן, פיטר לורטה.
המפורסם, היפה והמרגשת בסיפוריה האהבה שצול-
מו בהוליבוד. טערת רגשות של זוג אוהבים על
רקע קובלנקה אפואת התכבים במלחמת העולם
השניה. התסריט נכתב מראש מראש התכבים רומני
בוגארט ביסודו של הסרט הפקה מקורר רומיוני,
לוגים השנוגנים של הסרט הובילו להיקויים,
ציטוטות ופדריות. זכה באוסקר עבור הסרט
הטוב ביותר, המכמי הטוב והמטסית (102 דקות).

21.30 אנגנס של אלוהים ((שם זמני)) (ארה"ב/קנדה 1985)

במאי: נורמן ג'דייסון
שחקנים: ג'יון פוגדה, אן בנטופט, מג טילו,
תסריט של ניל מילר למחזה פר' עטו
שהועלה ב-1982. נירה צירעה יהודת הינוק
ותהങלה אותו במגוז מבדד. בית המשפט
מנגה פסיכיאטרית על מנת שתבחן אם היא
יכלה לעמוד面前. החקירה האגרסיבית
מביאה ליעימות בו הפסיכיאטרית לאט המגוז.
דרמה שבmericohnה מאבק כוחות בין הציגו-
ותה. התקנת טרום בכורה. הסרט צולם ע"z
סיכון ניקווטם צלמו הקבוע של בירגן (98
דקות).

12/1 יום ראשון

19.00 הארليس (גרמניה 1973)
HARLIS

במאי: רוברט ואן אקרן
Robert Van Ackeren
שחקנים: מאשה ראנן, אורלי לומל, היידי בולס.
סיפור אימים מomin על האהבות המאושתת של שחי.
רקדניות פהפיות הנחרות ע"י בני המין השבי.
רוברט ואן אקרן יוצר פארזיה על הקולנוע
לצדתו, סגנוןויו והԶאנרים החדשניים שבס.
היא מנעה את העלילה מהארת מעצרים
לשנהא, מאומן לבגדיה, לפאטוס, לקיש, מנוס
טלליה, לאמורית. המוסיקה געה מפה, ועד
מהאליה. המשתק נע בין הידחות עם הדמות
לייחוק ממנה (86 דקות). דובר גרמנית, תרגום
לאנגלית. בכורה ארצית).

казינו רואל (בריטניה 1967)
CASINO ROYALE

במאים: ג'ט יוסטמן, קו יוג', ואל גסט, רוברט פארש, ג'ו מג'גרט שחקנים: דיזייד ניבן, פיטר סלרס, אורסולה אנדרס, אורסום וולס, דבורה קר, ודי אלן, ג'י יוסטמן פרדרהיה מטאורפת על סטרטי ג'יימס בונד. בונד המזקון מגולם בידי דיזייד ניבן, אתייבו הצירר הוא ודי אלן. הם מעורבים בפרשיות רייגול סבוכה, בה לוקחים חלק עשרות סוכנים חשאים מכל רחבי העולם, המגנסים לחסל את הארגן החשיי "סמארש" (131 דקות).

שחק אותו סמ (ארה"ב 1972)
PLAY IT AGAIN SAM

במאי: הרברט רוס
 Robert Ross
 שחקנים: ודי אלן, דיין קית'ם, טוני רוברטס פרדרהיה על משפט שנקל'ה מ'קאנקנה', סטרו הקלאס של האמפר שאלת קומית מזויא לאפראיה שכחוב ודי אלן. העלילה הקומית עוקבת אחר מעורבותם של הסרטיים בחיו הפרסיים של חובב קולג'ו (87 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי).

19/1 יום ראשון

טויה הלבבות (גרמניה 1980)
DIE REINHEIT DES HERZENS

במאי: רוברט ואן אקרן Robert Van Ackeren שחקנים: אליזבט טריסנאר, מיטאס האביש, היינריך גיסקס טויה הלבבות" מהויה מעין מחקר מדעי הבוחן תחת המיקרוסקופ את חיי המעדן הביבוגני - רגשותי, מאויין, צביעתו ומערכות היחסים הנכנית בתוכו. ליה, מוכרת ספרדים וח'אן מתג'ם. מקצועע, הם זוג לבני, אינטלקטואלי ואמיד. ליהו מוצאת עצמה מהה בובייסטי והעלילה מولלת לקרויה סיומה הדרמטי והתרגי (104 דקות. דובר גרמנית, תרגום לאנגלית. בכורה ארץ-ישראל).

לאן נעלם דניאל וקס (ישראל 1973)

במאי: אברהם הפנר
 Abraham Hefner
 שחקנים: לייאור ייני, ישעיה רון זבקו, אמנון מסקיין. עליה רותן הרדפה המוגאותה האלנו אותה. ג'יבורי עברנו שבסוף הנוסטלגיה הפליגו אוטם. ג'יבורי הרטט עוזדים בפני דילמת גיל העבר. עוזדים על פרשת דרכיהם באהבה, בחו'ה הנישואין בגיל ובהכנות את עצםם.

כגירהה פילמאות של המסרים והמתודות של תנועת הפוטוריאליים האמריקאית" (וולף דונר) (ורבר גרמנית, תרגום לאנגלית. 96 דקות. בכורה ארץ-ישראל).

BANANAS (ארה"ב 1971)

במאי: וודי אלן Woody Allen
 שחקנים: וודי אלן, לויאו לאסֶר, קרלוס מונט אלבן

שלמוני אל זירוריקי מוכן לעשוות הכל כדיLOCOTOT שחשדי בגדת המין השני, אפילו להעתך לפעלויות פלטינית אדריקאית. הוא יוציא לאמריקה הלאטינית והופך ליביר המהפהכה של רופבליקת בוגנות מקומית. סטרו הארדון השני של וודי אלן מוחווה סאטירה על העולם בו אנו חיים: פשיטים קומונייטטים. הדינט וגובהה שחורה. אמריקה הלאטינית מול אמריקה העזונית ואפליק נוגע בקהלת'ג'ו (אצינה המהווה חוכורה לשלוטומוקו"). הכל תוד שיפוש בחוש ההומר היהדי-ינדי-רוקי שלו (18 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי).

15/1 יום רביעי

בלקאנטו או האם מותר לוונה

BELCANTO Oder DARM EINE NUTTE SCHLUCHZEN

במאי: רוברט ואן אקרן Robert Van Ackeren שחקנים: רומי האג, אייזהילן, הלגה קרואס בלקאנטו מבוס על נסוחה שונה מזויא מאן. אקרן ניסת למוצא נסוחה שונה מזויא ואחרות מזו של שאר הסרטיים המבוססים על יצירות ספרותיות. הרמן הסאטירי קאריקטוריסטי מאת מאן המתר הש בכל מקום ובכל זמן, הלם היטיב את מתרתו. ההתרחשויות ברומן ובסדר גנות סביב אירוע חברוני סובניטיטי של השמנה והסללה החברותית שמארגן מנהל אופירה. אקרן ניסה למסוך אקווייז ואלנטון סינטמי לשפה והספרותית של מאן ואית האירוע הקיטישי הוא מעביר בסגנון לאקוני וביצוע דמיות יוצאי דופן (95 דקות. דובר גרמנית, תרגום לאנגלית. בכורה ארץ-ישראל).

הנצ מלטה (ארה"ב 1941)
THE MALTESE FALCON

במאי: ג'ין יוסטמן John Huston

שחקנים: האמפרי בוגארט, פיטר לורה, מארי אסטור סטרו הראשון של יוסטמן כבמאי. הכלש הקשוח סס פסייד, גיבוריו הנכזי של דשאיל האמט, מוצא לעצמו בכוונה נאמנה בדמות האמפרי בוגארט. הוא נScarbur ע"י אשה מסורתית ונקלע לשרשראת חכמים ו齊חו. התסריט נאמן למקור הספרותי ומעביר את רוחו של האמט במלואה. למורות שבוגארט כבר לא היה אלמוני עם זאת הסרט לקהל הרחב, הרי "הנצ מלטה" הפרק אותו לכוכב והדמות שגילם נאן שימושה בסיס לחילך מן הגיבורים שגילם אחר-כך (100 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

21.30

להחזק ולאבד (אה"ב 1945) TO HAVE AND TO HAVE NOT

במאי: הוארד הוקס
שחקנים: לורן באקל, האמפרי בוגנאלט, זולטר ברנן

יעירד חופשי לרומו מאת ארנסט גמינגווין.
העלילה מתרחשת בתקופת מלחתה השניה באי- מרטיניק הנשלט בידי צרפת. מון צער לאחר שמכבב ע"י הגאנטים. גיבור הסרט הוא ספן אמריקאי היגאלץ להכרייה בסיכון מונולוג מוחרת צרפתית ומתחaab בלורון באקל. למרות העבירה שהగיבור איננו מובע ע"י אידייאליום אלא ע"י אגדידידואליום בלבד מהויה הסרט את אחת ההצלחות האנטיפאשיסטיות המובהקות של הקורן לעוד האמריקאי. (100 דקות. דבר אנגלי לפחות לאלתר מנותך).

20/10 יומן שני

17.00

סאלבו דאקויסטו (איטליה 1975) SALVO D'ACQUISTO

במאי: לומטו גוראריו
שחקנים: מסימו רג'יני, לינה פוליטי
מאורו אמייחי שהתרחש באיטליה בזמן הפרטיזן
ニム, בו דמותו הגיבור משורטת בדריך אבשית
והירואית (110 דקות. איטלקית, ללא תרגום).

19.00

הגברל (אה"ב 1926) THE GENERAL

במאיים: באسترקייט, קלайд בראקמן
Buster Keaton, Clyde Bruckman
שחקנים: באסטרקייט, מרין מק, צ'רלס סמית
מרדף מביך ומשעשע להפליא של נהג רכבת שהקטר שלו נגנב במלחת האזרחים. ההמצאות הדרמטיות והקומיקות מניצלות מכחינה מקסימלית. "הגברל" הוא כינוי של הקטר המשמש לקיטון בו בירית ואיביב כאחת. קיטין עצמו מצליח ליצור דמות אמינה קומית ומורכבת הקוסמת לנוז עד הימים (78 דקות).
לפני הסרט יוקרכו שנגי סרטים קצרים של באסטרקייט ("הנפח" ו"השורדים").

21/10 יומן שלישי

19.00 חירות אחר (גרמניה 1978) DAS ANDERE LACHELN

במאי: רוברט ואן אקרן Robert Van Ackern
Robert Van Ackern
שחקנים: קאטיה רופה, אליבט טרינסנאר
פאלו הור אש מכירות לאגנטית. אירמה אישתו, שאיבגה מתאהמתה למעמדו החברתי, מאמנת את אלון, ידידה הגרורה, לתפוס את מוקומו. "חויר אחר" משער את המסורת הססגונית וההתמאנית של אקרן: ביקורת סוציאלית על רקע אסתטיקה יוצאת דופן (דובר גרמנית, תרגום לאנגלית, 150 דקות) בכורה הארץ-ישראלית.

21.30 כל מה שתמיד רצית לידע על המי (אה"ב 1972)

EVERYTHING YOU ALWAYS WANTED TO KNOW ABOUT SEX

במאי: וודי אלן Woody Allen
שחקנים: וודי אלן, ליין רדגרייב, גין וילדר
שבעה מערכניים עפי' שבע שאלות הלקחות מתרוך רב המכרא מאת דרי דוד רובן. ספרו של רובן משמש לחויי אלון רק אמתה על בעוט במרכו העצבים של השמנורים והצביות האמריקנית בכל הקשור למין (87 דקות. אגלאט, תרגום לעברית וצרפתי).

22/10 יומן רביעי

19.00 אבית הקרב "פיטומקין" (בריה"ם (1925)

BATTLESHIP POTEMKIN

במאי: סרגיי איינשטיין Sergei Eisenstein
אחד החשובות ביותר הקולנועיות של כל הזמנים המספרת על המרד באנציג הדגל של הצאר ניקולאי השני וديمقירו האכזרי של מרד זה. הטכניקה הפילמאנית הציורית שצינה אותו הירדה מוקד השפעה עצום, והוא למצוות סרט אחד שקידם כל כרך האמנות השביעית.

21.30 התרדמה הגדולה (אה"ב 1946) THE BIG SLEEP

במאי: הוארד הוקס Howard Hawks
שחקנים: האמפרי בוגראט, לורן באקל פיליפ מרלו, גיבורו בז'אלמו של רימונד צאנדר נScar על חקורי מקה שחיטה בו מעורבות שית אחיוות מסורות ואמידות. "סרט אפל" קלנסי הושני שאותרתו לחזינה דקאנדרית. הוקס מפרש היטב את האטמוספרה הצאנדרית על עולם המושחת. בזמנו היה זה סרט בלשי

21.30

בשים פתויות (אה"ב 1921) FOOLISH WIVES

במאי: אריך פה שטרויהים Erich von Stroheim
שחקנים: שטרוהיים, מוד ג'ורג', מי כה סרטו השליישי של שטרוהיים דרמה נבשאנו לסרטו הראשון "בעלים עיוורים". "הרווון" ולא-סלאס סרג'י קאריאזני. בכל המפי' כמחזקה, מגסה לפורת את אשות יפהפהה של גבר אמריקני עשיר. באמצעותו שטרוהיים חסר המיצג מגסה שטרוהיים לשרטט את דיקונה של האристוקרטיה האירופית המבוגרת בת התקופה שביו שתי מלחמות העולם. הסרט זכה לפמע פרסים נרחבים שהתקבפס על הח

מסוג חדש בו השאלת המרכזיות אינה מי רצוח
אלא מערכת היחסים בין הגיבורים (114 דקות).
אנגלית ללא תרגום).

23/1 יום חמישי

22.00 הרוסים המטורפים האלה

(эрפת 1985)

במאית: גילנה מילובסקי –
לרגל ביקורו בארץ של אמן המציג טולסטוי –
TOLSTY, קיימים הסרטים הקרנגי מיוודת
של הסרט "הروسים המטורפים האלה". זהו
סרט דוקומנטרי המציג אמנים ורסומים אראובן
ארדייניס חחיהם בפרט, כמו: צ'לטוב, טולסטוי,
קופר ואחרים. הסרט מראה את האמנים
בصفתו שלם המציגים את עבדותיהם
וביניהם אמן אמנויות המציג PERFOR
MANCE ART (52 דקות. צרפתית עם תרגום לאנגלית).
הסרט זכה בפרס ונכיה לסרטים דוקומנטריים
1985

אמן המציג טולסטוי יהיה נוכח בהקרנה
ויענה לשאלות הקהל.

25/1 מוצאי שבת

19.30 מציצים (ישראל 1972)

PEEPING TOMS

במאי: אורזי זהר
שחקנים: אורזי זהר, אריק איינשטיין, מונה
ילברשטיין –
סרט על יהוד שסבנת הנמל בת"א – אורז שהיה
אהוב במיוחד על אורזי זהר – תוך כדי סיפור על
דידותם של שניים מתושבי האזור שפרם התגברו
חלוטין. אורז זהר הרוק ואrik איינשטיין, זמר
זפוף הנשי והמתוסכל.

21.30 שמונה וחצי (איטליה 1963)

OTTO E MEZZO

במאי: פרדריקו פליני
שחקנים: מרצלו מטוריאני, אנוק אימיה, קלאנ
דיה קדרילגה, סנדרה מלול.
גואידו גיבור הסרט הואAMY סרטים העומד על
ספר יצירתי. סרטו הכב. פליני פורס לפניו את
ספר היישר, חלומותיו, זכרונותיו ודמות הסרט. זהו
סרטו האישי והטרוב יותר של פליני עד היום
והוא מגענו לו לחשיפה אישית נדירה, בסימונו של
הסרט פוטר פליני חלק מבעיותו האישית.
גואידו רוצה את החלק האינטלקטואלי, שבו
ומותיר את היסוד היצירתי ופורץ ל"סאטיריקון".
(135 דקות) (דיבוב אנגלי, תרגום לעברית).

26/1 יום ראשון

19.00

"שמירת העיר וההוויש"
ערב בשיתותם עם הגן הוציאו הלמהו

לכינור בגדה ספרה שדרת אילן –
שנקפה וסרט"ב נושא "ההנרגים בפליטי"
השיטים" (בשם רשות שופעבה) המכינה פראט
ארמן ובכימא אומברט טיטה תא. לאחר דחאת
הקרנת שני סרטים טבע קריים. העדר ג'וד
לרגל שבוע שמירת הטבע והגוזה תונדר
השנה בתאריכים 1/30-26.

21.30 ישגוני (ארה"ב 1973)

Woody Allen – וודי אלן

שחקנים: אלן, דיין קיתן, ג'ח'ק
מיילס מונרו מרינץ' ויליאם תא נגן קלרינט
ושותף בחנות צמחיונית. ב-1973 תא נגן לניתנות
ביב' קיבנה ומתרעם מן הרדמה בעבור
מאתיים שנה. העולם לתובו הוא מקץ. מה שנה
לאחר שייאיה טיפוס השתלט על הפצתה, הוא
סטראלי ומסודר בנטוח 1984". אין ספרים. אין
עתונאים. הטלוייה היא אמצעי הקומוניקציה
היחידי והיחידי מין מתקנים רך בתוך מכשיר
המכינה "אורוגטראן". מונרו, שםנו אנו מופיע
ברישומי המשטר, נבחר ע"י אנשי אופופויה
להיות מבוגר המחתרת. כאשר יצא "ישגוני"
לאקרים בתחלת שנות השבעים הישרו אותו
מבקרי הקולונז' לגדרי סרטי המד"ב כמו "פְּרָבָן"
היטי 451 ("ה", 2001, אודיזיאה בחלל") (88 דקות).
אנגליית, תרגום לעברית וэрפתית).

27/1 יום שני

19.00 גרייסטוק (בריטניה 1984)

GREYSTOK – THE LEGEND OF TARZAN

Hugh Hudson – יואה הדסת
שחקנים: כריסטופר לאםברט, ראלף ריצ'רדסן
חבורקה. שימנוזם, מאמצת פועל אנגלי. שפינת
הוות' האלטוטקרטס התרסקה מול הווי אפרוי
קה. שרים אח"כ מגיע למקומות חורק בלגי, מזחה
את בנו של הילדר גרייסטוק, ומבחן אותו
למפגש עם הציוויליזציה במטרה להחזירו לרבריטי
גיה. הילדר הצער מאמין לעצמו היליכות של
גנטלמן אך מתקשה להסתגל לחווים סבכוי
ובסבוכו של הסרט גוטש את התרבות האבושית
לטובות היי היג'ג'ל. ביגוד לסרטי טרוון הקדומים
הדגש כאן הוא על הצביעות האנושית מול
התמיינות והחוות של החיים (130 דקות).

21.30 האוצר מסיריה מאדרה (ארה"ב 1948)

THE TREASURE OF SIERRA MADRE

במאי: ג'ח'ק יוסטח

שחקנים: האמפירי בוגארט, טים הולט, וולטר
יסטון

תאותו הבצע מביאה לידי טירוף קבוצת אמריקאים
הנוראים בהרי מכסיקו בניסוח למצוא זהב. סרטו
הטוב ביותר של יוסטח ("האיש שרעצה להיות
מלך"), אחד התפקדים הטובים ביותר של
האמפירי בוגארט (126 דקות. אングליית ללא תרגום).

21.30 מלחמה ואהבה (ארה"ב 1975) LOVE AND DEATH

במאי: וודי אלן

שחקנים: וודי אלן, דיון קיטח, אארולד גולד
סרטו החמישי של וודי אלן מטפל בקולנוע הרוסית ובעלילת הצאר שאיבר מלחמה ושלום" מתא טולסטיי. אין מגלת אגדתו של חיל שלומיiali בצבא הצאר שאנדרה מלחמה את חברו גנדנה. הימיםימיים הקרכ' הגודלים ננד צבאו של נפוליאון והמלחמה המתנהלת על המסר והא נihilisitic וועל-עוגת האהבת חייו של הגיבור הפחדן היא נימפומנית קתנה המסתימה להגבשא לו רק כאשר הוא שב עטרות מון המלחמה (82 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצופתי.

1/2 מוצאי שבת

19.30 מונטי פיטון – מהו שונה למורי (אנגליה 1979)

AND NOW FOR SOMETHING COMPLETELY DIFFERENT

McIAN Mcnaughton

במאי: אייאן מקנוטון
שחקנים: חברות מונטי פיטון (גראות צ'מן, ג'ין קלין, טרי ג'נס; אריק איידל, מייקל פאלין).
זהו סרטה הראשון של חברות מונטי פיטון המורכב מבחר מערכוניים שבוצעו בראשונה בסדרת הטלוויזיה הבריטית "הקרקס המופיע של מונטי פיטון" וצולמו מחדש לקלונגו. ההמור האגראטיסטי של הסדרה הוא צירוף בין ההמור הבריטי "האנטלקטאלי" לבין ההמור האורי. חייצ' הפארדייה והאטיריה מופנים נגד כל שכבות הציבור בחברה הבריטית המהונגנה. אבשי עסקים, האזורה הקטן, עקרות בית בגיל העמידה, הרמר סוקאסטואלים, מיעוטים יוציאי דופן אחרים (88 דקות).

21.30 הרומן שלי עם אני (ארה"ב 1977) ANNIE HALL

Woody Allen

במאי: וודי אלן
שחקנים: וודי אלן, דיון קיטח, פול סיימוח
סרטו השישי, האיש מאד של וודי אלן, עוקב אחר סייפור אהבתם של קומיקאי יהודי נוי יורקי ל"שיקסה" פרוטסטנטנית, אליו מטרפה מערכת היחסים שלו עם שנייה נשותו (לשעבר), עם משפחתו הברקלינאית, יידיין והקרירה שלו (93 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצופתי).

2/2 יום ראשון

17.00 האורה קיין (ארה"ב 1941) CITIZEN KANE

Orson Welles

במאי: אורסון ולס
שחקנים: אורסון ולס, ג'יימס קוטן, רוי קלונגו
סייפור של אייל עיתונאי מפני חמישה אנשים שניגים תוך כדי חקירה עתונאית מקיפה. וולס

19.00 יער האיזומרגד (ארה"ב 85)

THE EMERALD FOREST

במאי: ג'ון בורמן

שחקנים: פארוס בות, צ'רלי בורמן, מג פסטר תסריט הסרט מבוסס על מקרה אמיתי שנכתב בספר של רוברט הולסדן. בנו של מהנדס בכנייה סבר ענק על האמוניון חתף ע"י ראש השבט אינדיינום. האב איינו מספיק כשהוא מאמין ע"י רוחו של אינדייני לכל דבר. הפגישה בין השניהם שניהם מוצאים אותו מושך ומאפשר להציג על חיותיהם של אינדיינים ומאפשר גלויים חייו היומיומיים של בני הג'ינג'ל. צלומי הסרט היפים צולמו ע"י פיליפ רוסלו ("דיווה") באמצעות שכரויל (113 דקות).

21.30 תאומות בעץ (ארה"ב 1924)

GREED

במאי: אריך פון שטרוהיים

Erich von Stroheim

שחקנים: ג'נסון גאלנד, זאוס פטס, ג'ין הרשוגט עיבוד לרומן הנאטורי-אלטיסטי "מקטיג", מאת פרנס גוולייס. כורה זהב לשעבר מתוישם בסון פרנסיסקו, פותח מרפאת שיגניזים ובונשא לאשה את בתו של מהגר יפה והעלילה מוכבלת המשחזרת אינס עלילים יפה והעלילה מוכבלת לקרוואט סיום טראגי בלתי נמנע. בヅורה אובייספית נסעה שטרוהיים לשמרן על כל פוט בורמן והתוואה היהת יירה מוגומטה לית יצואת דוטון, באמנות שזה עתה צאה מהתוליה. הפסט עצום בຄומת התהווות האותנטיים תוך שמירה קפדנית על התהווות ש"הסටרים הריאלייסטים היחידים הם אלו המצלמים במקומות ההתרחשויות המקורי", כפי שהזהיר פעם שטרוהיים (אלים, כוורת ואנ'-גלאם).

29/1 יום רביעי

19.00 על קופים ואנשי (הולנד 1973) APE AND SUPER APE

במאי: ברט האנטסטרה

סרטו של ההולנדי ברט האנטסטרה, אחד מהশובי הדוקומנטריסטים בקהלונו, בוחן את התנהלות בעלי חיים בסביבתם הטבעית, תוך השוואתם עם התנהלות האנושית. הסרט צולם משך שנים באירופה, אפריקה, הדרה, אמריקה ואנטארטיקה (103 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצופתי).

דיבאך (94 דקות). אנגלית. תרגום לעברית וצ'ר
פתחית).

4/2 יום שלישי

19.00 הקרב על צילה (צ'ילה/קובה 6-6 (1973) חלק ג'

THE BATTLE OF CHILE

חלק ג': כמחוז של עס - הפרק הווה הולם עס' גימון באלות קובה. הוא משחרר את השינויים החיווניים שא' מקהן האחד העם' וועלכ' בעיקר אחר רשות שוווק המזון של הבונדט' והקהל האמ'. שרוטו הבריאות והרזהה וועוד (82 דקות). ספדרית. תרגום לאנגלית).

21.30 רגשות (ארה"ב 1978)

INTERIORS

במאי: וודי אלן Woody Allen
שחקנים: דיין קיטח, ג'ראלדיין פיג', מוריין סטייפלט'ה הסרט הראשון של וודי אלן שא'ינו קומדייה ואינו בכיכובו, "רגשות" מאוכלים בדמיות המאפיינות גם את סטורי הקודדים'ם - שכבת המשכדים'ם האמידדים'ם שעיל החוף המזרחי - אלא שכן מרגציגים הפנישים האחים'ם שליהם, לא אדרת התה' החזות המתואשת אחוריה הם נהוגים להסתור. במרכו הסרט ארבע נשים. אם ושולש בגותה, מיפורת' וסובלות', מתוסכלות' וחסרות ישע, נטר לות יכלת לרום יוסרכ'ת רגשית עס' הגברים בחיתון ועסוקות בהרים עצמי' מהוסר הצורך להתחמד'ם בעווות' כלכליות' (91 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצ'רפתית).

5/2 יום רביעי

5/2 יום רביעי: מילוש פורמן: לפני' ואחריו

הרצאה מפי' הוליה האכבי אנטונין ליאם Antonin Liem אנטונין ירושלב' ליס נולד ב-1924 בפראג' עתנאי' ובפרק קרבנו'ו וספרות. מצערתו התענין בתיאטרון. ונד' בתיאטרון. ב-1945 ערך עיתון' בית' בנות תרבותית' פוטר - על רקע פרטיט' יצא את עז' הקולונע הצבי' בפרוי'. מז'ה בסוכבת', בנירוויך, בלונדון, ובפילדלפיה. כיום הוא יושב בפרוי'. כתוב מאמראים וספרם אגדים'ם בינהה. "הקלונע הצבי'" ספדרי' מילוש פורמן' ו'הקלונע המורח אירופאי' הרזאה תתקיים'ם באנגליה.

בערב זה יוקרנו' שבי' סרטים וביניהם ישיב האורת' לשאלות הקהלה.

19.00 בש' מכבי האש (צ'רולובקה) (1967)

HORI MA PENEKO

במאי: Milos Forman

밀וש פורמן

מנסה להבין את סוד אומללוטה של אמריקה המצלחה והעשרה ומשתמש בכל האמצעים הקולונעיים שעמדו או לרשותו. הסיפור מתהיל בנסיבות שונות ושיעץ מורה של טיפוריים הופכים למלחמות ונפרדים לחילוק האחר. נחרה במקומות הקולונז'ע בשלוות העשורים האחרת נים עי' מכורי סיטי אבד סאננד' (119 דקות).

19.00 הקרב על צילה (צ'ילה/קובה (1973-6)

THE BATTLE OF CHILE

במאי: פטריסיו גומן שלושה חלקיים של יומן קרבנו'ו. על השנה הסוערת האחורה של המשטר הדמוקרטי' בצ'ילה, לבני המהפכה הפאיסיסטית ספטמבר בר 1973. בזמן משפט דיוון'ך עוצמה של אומה מפלגת', על סף מלחת'ם אורה'ם. חלק א': התקוממות של הגרגונ'ה - בוחן את הטקטי'ות שנקט המיעוט המני'ג העשי' (כרל' הרם כלכלי אמריקני) כדי לסרס את משטרו הדמוקרטי' של איינדה שוכה'ם בבחירות שנערכו במרץ' (100) 100 דקות). ספדרית. תרגום לאנגלית).

21.30 האזרח קיין (ארה"ב 1941)

CITIZEN KANE

(ראה שעה 17.00).

3/2 יום שני

19.00 הקרב על צילה (צ'ילה/קובה (1973-6) חלק ב'

THE BATTLE OF CHILE

במאי: פטריסיו גומן Coup-D'état - הנסיך הראשון של הצבא להשתלט' על המדינה, ניסית'ם שלט'ם בסופו של דבר את הדר'ם למשטר הצבא (91 דקות). ספדרית. תרגום לאנגלית).

21.30 שם בהשאלה (ארה"ב 1976)

THE FRONT

במאי: מרטין ריט Martin Ritt
שחקנים: וודי אלן, ז'יו מוסטל, אנדראיה מרקי' ביצ'י' ייבט סרקסטי על המקארתי'ם בהשתפות הפעילה של כמה מקורבנות התופעה. וודי אלן מגלם את דמותו של לא'ץ'ם מוכט'ל. יידדו מספ'ל הליח'ם שפער'ת'ם מעדות'ם כתסיטיארי' בטוויזיה מיצ'ע לו'ו עיסקה'ה: תМОות'ם ישוש'ם בשמע'ם יקבל החלק'ם שמכר' הסופרים. עד מהרה הוא מוציא עד כמה'ם'ם שפטטו'ו. הופ' לא'ם מופרט'ם ומבקש' ומאפתח מאניראים'ם של סופרסטאר'. שם' בהשאלה'ם יאנגן'ם רולט פלט'יט. למורת'ה'ם בשע'ם על איזור'ם פלט'יטים. זהו סרט איש', עשוי' בד'ם אמרונה'ם ומשאיר'ם בלב'ו של הצופה'ם משקע'ם כבד'ם

הסתן הראשון שעשה אנטונינו מחרוזת לא-טליה על צלם אופנה ועבורה... "היחסים כאן אינם בין אדם לרעותו אלא בין אדם למצוות" אמר אנטונינו.

מוצאי שבת 8/2

חור בלבנה (ישראל 1964) 19.30
A HOLE IN THE MOON

במאן: אוורי זקהך
שחקנים: אוורי זקהך, ג'ו ג'ונס, אברהם הפנר, דן בן-Amot,
שמלייק קראוטס, שושיק שבוי
צפוני בטליליה הגבגינה, סרטון, החדשני והארון
ואנגנדי של אדולפאנס מקאס הוא הגורם שדחק
הראשון. "חוור בלבנה" הוא פארדייה פרועה
מושחרת מסגרות על ישראל של שנות השישים
המודרניות. ובהר, עולית חישוב
הפסחה לנמל יפו, יורד לנגב וב/gotoת קויק-
העדרם של לקוחות איננו מפריע לעמלהה לפתוח
עטק דומה מעבר לכיבש, והשניים נאלצים להתאחד
פרנס ממכירת התוצרת זה זהה. הסרט מקבל
כיזור מטורף למורי כאשר מחליטים שנוי הקיסוק
אינם ליצור סרטים (90 דקות). עברית, הרגום
(לאולביב).

21.30 מבחן (ארה"ב 1979)

MANHATTAN

במאן: וודי אלן שחגנים: וודי אלן, דיין קיטון, מיריל סטריפ
העיר ניו יורק באספקלון הרומנטית של וודי אלן. עיר לא-אלילימה שתושביה הברוגנים אינטלקטואלים מושתטים בחריפות בערבית הערב מבלי להחשש ממפגש עם שוד או סטה. זמנים מבלים הגנו יורקים שלו בין אלומות קונצרטים ומוואזנים. התהות הננסטלגת מוגברת בעורצת המוטיקה של ג'ורג' רושווין ואלמי השוחרלן המהיריבים של גורדון וילס (96). דקוטן ניגאלת. תרגום לעברית איזרפתני.

9/2 יומן ראש

19.00 **מאחוריו הסורגים (ישראל 1984)**
BEYOND THE WALLS

URI BARABASH אורי ברаш
שחקנים: ארוגן צדוק, מוחמד באקיי
סרטו הרגשני של אורי ברаш עוסק באחוות
עתים מהזרוי הסורגים ובמרקוו עומד סייפור
המידדות והשורפות בין אסיר פלילי יהודי לבין
אסיר בוחנוני ערבי (100 דקות). עברית, תרגום
ויליאם...

שָׁקְנָנוּ: יְהוָה וְסִטְרַתְּבָץ־לְאָ, אָמֵן־קְרוּבָּה
סְרִתוֹ: הַשְׁלָשִׁי שֶׁל מִזְרָחָן בְּמִזְרָחָה, וְלֹא־מִזְרָחָה
מִזְרָחָה: גָּדוֹלָה אֲגָדָתָה כְּפָלָה גְּמָלָה שֶׁל טְרֵמָה
הַכְּבִשְׂמָךְ: נְבָדָל חַזְקָה מִבְּאַרְבָּא שֶׁטוֹרָא
מִתְּבָנָה: נְבָדָל שֶׁהָעָם עַל־כָּל־בְּנֵי־בָּנָה
שְׁלָמָה: נְבָדָל שֶׁבְּנֵי־בָּנָה
שְׁלָמָה: נְבָדָל שֶׁבְּנֵי־בָּנָה
וְתִּמְרוֹת: פָּה אֲמָתָה אַלְכָתָה לְזָהָרָה שֶׁל קְרָעָה
אַלְאָ: שֶׁכְּלָתָה תְּמִימָה
בְּתָהָרוֹ: וְהַעֲבָרָה מִמְּלָאָה
יכּוֹרְתִּי: שֶׁפּוֹגָמוֹ לְפָרָחוֹת מִזְמָרָתָם
בְּמִבְּעֵמִים: פְּאַתְּלָתָם, גְּזִירָתָם סְרִתְּבָץ־לְאָ, וְצִבְּגָרָם
לְלָבָב: לְמִרְהָרָה שְׁלָמָה־בָּרוּם מִזְמָגָרָם בְּגָדָרָם
לְמַדִּי: (73) דְּקָרָה. אֲכִיבָתָה, תְּמִימָה, לְעַלְפָרָתָה
(לִתְּ)

ההפשטות (ארה"ב 1976) 21.30
TAKING OFF

במא... מילוש פורמן Milos Forman
שחקנים: לין קארליין, באק הנרי
סרטן האמריקאי הראשי (הרביעי במספר)
של מיילש פרמן מופל בפרט הדורות כאם
ייקה של שנות השישים. זהו סיפורם של יהודים
התרנגולים מזו המעדן הבינוני וסמיונוביהם הפטא.
תיטים לדיבון את תלם המושגים של כותם
האהובה שכבה מלהב בחברת מוסיקאי
ארור שעט. מבחן הסוגיות ישכני
ברורה-לסרטו-חיצניים. המבנה תרגימי-בני
משפחתי אהת ואהבת. המשתייכים לשתי
תרבותות שונות מתנותקת, משמשו-אר פרהמו
על נצרים מכך אושוו מודרך ומאניע על אבסורד שב
מכל נוקט עםדה לטובה אחד מהצדדים
נדמת אנטיגלית. תרגום לאנגלית (92)

יומן חמוץ 6/2

20.30 ספוזית על הגושא:

ספרות התספריט

ערב לרגל הוצאה ספרו של דר' יעקב מלכין: "ספרות התסריט". בהוצאת הקיבוץ המאוחד בספר הארכיכון היישורי לסרטים/סינמטק ירושלים. במסגרת הערב יתקיימים סימפוזיונים על הנושאים:

"תרסיט וקולג'ו"
בהתהיפות: בחמן איגבר, גסיט דין, דר'
ישעיהו ניר, דר' יעקב מלכין.

במסגרת הערכות יקטרינו הופיעו הערות "לאט יותר" על אברהם הפלן ו"צירטס" של מאיר אלאג'ולן ואבנורז'ני שכתבו עליי "אנדרוונט" עמו וטווינגו גאוונטו.

יצרים (1966 בريطניה)

במאי: מיכלאנג'לו אנטונוניוני
Michelangelo Antonioni
שחקנים: דוד האמינגס, נסה רדג'יב, שרה ג'ילם, ג'וזי בירבי

אפריקנה שבשליטת הצרפתים. במרכזה העיליה עומד שטור הנטון לעיג וביקורו מתמידים מצד אשטו וגייסו עד שהוא מתחנן ומחלט לקחת את החוק לידי. הוא נסחף לסדרת חיטוטים במטרה לעבור את הרוע "לונקוט את העיר" (130 דקות). צרפתית תרגום לאנגלית).

21.30 אבק כוכבים (ארה"ב 1980) STARDUST MEMORIES

במאים: וודי אלן
שחקנים: אלן, שאRELoot ראמפלינג, ג'סיקה הארפר
גיבור סרטו התשיעי של וודי אלן הוא במאית קולנוע עייף ומשועם העוסק בהפתשות ברגשות סלידה וחמים עצימים ומגלגים על קאנטו בבלני וברוגן. (ש כאן איבוריים מסרטיהם של שני הבמאים האוהבים עליון, בעיקר מ"שמונה וחצי"). הסרט נזכיר בסדרה של מושיפות המפתחות לאלה משמעת עצמית. ככל ווקicut, כODY אלן העוסק בעצמו (88 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית).

12/2 יום רביעי

19.00 המנגנון (ארה"ב 1951) THE ENFORCER

במאים: ראל ולש, ברטווין ויזנדאסט
שחקנים: האMPIRI בוגרט, ז'ירו מוסטלי, ג'ף קורי
סרט גנטוטרים קלסי בעל קצב מהיר בו נלחט האMPIRI בוגרט בחבורה פושעים שהפכו את הרץ למכשיר פגנום. הבקמי מקורי של הסרט ברטווין ויזנדאסט החל בהסרטה וסולק, מיד כש' עמד על טיבר, ולש שנקרוא להציג כל סרט פעולה כשל, הא Ziel כדרכו את המיצ. ולש בחר בדרך צורה ופשטה, הבזווה על מערכת-הגוניות נוקשה, ובמבנה-זמן מעניין המאפשר לו לדוחס את העזות במלילה כללה לילילה אחד וליציר דחיסות דראמטית לא רק של אירועים אלא גם של תחשות והרגשת (87 דקות).

20.00 אידיות (יפן 1951) IDYOT

במאים: אקירה קורוקawa
Akira Kurosawa
שחקנים: טושירו מיפונא, מאטאיינקי מורי
קורוסאווה האHIRו לאחחת על הערכתו הגדר לה את הסופורית ההורסית. كانوا חבר לטעפה ברג'מן המופת של פידחונ-דופוניריבסקו כדי לעסוק שוג בסתרות והבפים אונשייט. פגעה בלא מעש סטייט שביר, גם كانوا עבד קומדי. אודה מפקת-תילאות אופיינית עם חבלת ההפקה. תשוכת הטעפה ללביעת המפיקים לクリין את הסרט כבר הפקה לאגדה: "אם אתם רצאים לחזור את סרטן, מותב שהתעשה זאת אורך..." (166 דקות). יפנית תרגום לאנגלית).

13/2 يوم חמישי

21.30 הסיפור האMPIRI (ארה"ב 1984)

21.30 המלכה האפריקנית (בריטניה 1951)

במאים: ג'ין יוסטן
John Huston
שחקנים: האMPIRI בוגרט, קתרין הפבורן
בתולה אנטלה האMPIRI וספן קניי גנדיסים כחמותן מן. האMPIRI הגרמני שכבס את מורת האMPIRI ב-1914. המשע הארוד והמשיח והמאבק באיתנות הטבע וברגנרים, הופך את שני האגנים כל כך, לוזג רומנטי מואוב. התסיט ששם הדשג על השינויי מושמה של הפבורן ובוגרט שזכה בתפקידו בסרט (103 דקות). אונגליית תרגום ל' עברית וצרפתית).

10/2 יום שני

19.00 מלחמת האזרחים (ארצות הברית 1928) THE WAR OF THE WORLDS

במאים: ג'ון סטיפן שטיינהיימר
שחקנים: אנטון טרומט, פיי ריין, אנטון טרומט
על דוקאדיוס האוסטרי והסדרה החמיטים על שטחיהם מתקפת היבשה של הנינים האורחות ניקי מתהוב במיניאו, עיריה יטיפיה נתולת כל חזם אריס-טוקרט. הרינו הארכיבודוים מתבוננים לה' שיין לעזרה בת מעמד. גם כאן נתקל שטרויהים בטהילים שיאיפינו כמעט את כל הפיקות. הסרט קומדיא אכזרית וזכה להפיצה מוגבלת (כותרות אונגליות)

21.30 בלש בגורש (ארה"ב 1978) THE CHEAP DETECTIVE

במאים: רוברט מוד
Robert Moore
שחקנים: פיטר פאלק, אן מרגרט, איילין ברן
פארדייה פיטר פאלק, אן מרגרט, איילין ברן פאלק הוא בן דמותו השומם של האMPIRI בוגרט שלצ'ידי שורה של נשים "פאט אטליות". הסרט שהוא אמר לחיות סרט מתח על בלש נסח ספיד, המתבקש למצוא חוץ יקר מעצאות עברו כמה לקחוות השוכרים אותו עברו אומה משימה, הופך ברגע של דבר לשילוב מטורף של "הונצ' מלטיה", "קיזבלנקה" להחזיק ולאבד" ו"הtrad- מה הדוללה" (92 דקות).

11/2 يوم שלישי

19.00 חיסול השבונות (צרפת 1982) COUP DE TORCHON

במאים: ברטראן טברנייה
שחקנים: איזבל הופרט, פיליפ נוארה, אדי מיטשל
夷בוד לספרו של ג'ים תומפסון "1275 נשמות", המעביר את העלילה מדרום ארה"ב למזרח

הביקורת, והתגוכות העכשוויות אוחזות הרבה יותר (92 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתית).

FANTASTICA 21.30 פנטסטיקה
במא: גיל קארל
שחקנים: קרול לור, לאיס פירוי, ג'ין ורנן,
סרג'ן ראגיאני
טי פרורה של להקה מויקלית נדחתה, המגייעה לעיר שדה, אושׂה להקה מתהבים בטבע, ומסיעים לתושבי המקומם במאבק נגד הリスト את תונדרמו הנמהצת של עלה הסדרת וכבה של קרול לור ("סרט מתק") השורה ורתקת לפי המוקה של לאיס פירוי. הסרטفتح את פסטיבל קאן ב-1982.

2/17 יום שני

19.00 במלך הומן (מערב גרמניה 1976)
IM LAUF DER ZEIT

במא: יים ונדראס
Win Wenders
שחקנים: רודיגר פוגלר, האנס צישר, ליזה קרייזר
מסע של שני גברים בין העיירות שעל הגבול בין מערב גרמניה למזרחה. האחד במסגרת עבודתו כמתכנן מכונות הקרה בעיירות נידחות והשני, רופא שעיבר את ביתו ואשתו. בין שני הגברים מתחפתח ידידות מיוחדת במינה, כמעט ללא מילימ. "זהו סרט שונה לגמרי מגברים הילויוזדים בהם חשים גברים לנשים והיחסים בין לבני עצם נכפים עי' הספר, הפער לה שפער לא בבדר, שרטטני, שי האברים מהביבים זה את זה ומסתדרים טוב יותר מאשר עם אשא... היטפור על חסרונו של הנשים הוא בעת ובונה גם היטפור של הכמיהה אליהן" (ונדראס) (180 דקות).

22.00 קומדיית סקס בליל קיץ (ארה"ב 1982)

A MIDSUMMER NIGHT SEX COMEDY
במא: וודי אלן
שחקנים: וודי אלן, מיה פארו, חוה פרר
ויעז פינגיינ מינו יורק ואשתו, פרופסור מזדקן ושחנון ואחותו של עזירה, רודף שלמות באחוזה רחמניה - מבלה סוף שבוע באחוזה כפרית ליד יפו יורק. עיבוד מזרני עם אוירה רואית ל'חלום לליל קיץ" של שיקספר ול'חוויי ליל קיץ" של ברגן, וחוי אלן הופך את הבילוי לפארסה של טערות באוירה פירוטית נינוחה (88 דקות).

18/2 يوم שלישי

19.00 המלכה קלי (ארה"ב 1928)
QUEEN KELLY
במא: אריך פון שטרוהם
Erich von Stroheim
שחקנים: גלווריה סונגטום, ולטר בירמן, סינה אוון

LA HISTORIA OFICIAL

במא: לאיאס פואגנו
שחקנים: הקטורה אלטדרו, ברמה אליאנגו אלימה ורוברטו הם זוגם מהמעמד הבינוני להם בת מאומצת בת-5. חברתה של אליטה אנה מסptrת לה שילדיהם שנאנס רוע עז' המשOPER הפאשייט נספה או ממכהו אליטה וסורה, בעקבות גילוי זה ומחלטה לגלות את רושרה של תחתה המאומצת למותה התגנרו מהונמהצת של עלה הסדרת וכבה בפרס ראשון בפסטיבלים של שיקגרוטו הונגרון 1985 ומוסמץ ליאזג את ארגנטינה בתרומות האוסקר ל-1986. נורמה אלאנדו, שחיקנית הסרט, זכתה בפרס ראשון בפסטיבל קאן 1985 (הקרנת טרום בבראה. דברי ספרדיים מתרגמים לאנגלית ועפרית). הסרט יימחו בקום בע גורדון המהדרש.

15/2 מוצאי שבת

19.30 חלון אחורי (ארה"ב 1954)
REAR WINDOW

במא: אלפרד היצ'קוק
Alfred Hitchcock
שחקנים: ג'יימס סטיווארט, גרייס קלי צלם עיתונות שרגלו בשורה, מROTAK לכטא גללים בחדר דוחס בגריניץ' וילג', מצץ באינטנסיביות בהתרחשויות בחלונתו ובמרפסת של שכניו בכית מגבג להלנו. בשעה לה שמלל ברגע שעש, הוא חולק אותו עם חברתו הדוגמנית השואפת להינשא לה, ובכך מעניק תעם חדש ליחסיהם החודדים. היצ'קוק הוביל את עצמו למקום התறחות אחד, על מנת להוכיח יRELATO זיות קולוגניות שבסטויאציה שכוו. (112 דקות). אングליית תרגום לעברית ועפרית).

21.30ليلות כבירה (איטליה 1956)
LE NOTTI DI CABIRIA

במא: פדריקו פליני
Federico Fellini
שחקנים: ג'וליטה מסנה, פרנסואה פריה, פרני קו פבריצי, אמדרו נזאורי. סיפורי הקסם של פליני על פיתוייה של כבירה הפרוצה הקטנה והתמייה, החולמת למצוא מהב עשיר ווחים טובים יותר, אך נסיגותיה מסתויימים תמיד באכזבה (110 דקות).

16/2 יום ראשון

19.00 הכה את השטן (ארה"ב 1954)
BEAT THE DEVIL

במא: ג'ין יוסטן
John Huston
שחקנים: האמפרי בוגרט, ג'ניפר גינס קומדיית מתח המתארת את מעלהיה של חברות הרפקטים במחוז אפריקה. בוגרט, שהיה אחד השותפים בהפקה, לא היה מרוצה מן התוצר המוממר ומכהו מובית המבקרים של התקופה. צפיה מחודשת סרט מגלהשמי שהתיישן הינו

המאהובת באהבה... מדי שבת בעתרויות הילא
מכלה בכבי' ליד ארגנו של אלמנגי אתר
שנפטר... בקיצור, קרגה פיסיקולוג". (שתורר
הגבורה הפיסיקלית הוא עשוה כל
מאצץ אפשרי כדי להפוך ביו שותפה היפה
פה והאניבית לחדר מן הגבר בו היא מאהובת
(62 דקות. תרגום לאנגלית).

21.30 חוקי המשחק (צՐפָת 1939)

LE REGLE DU JEU

במאי: זיאן רנוואר Jean Renoir

שחקנים: מרסל דאליו, נורה גראגר
במשך ארבעה עשרוים רצופים מופיע "חוקי המשחק" ברשימה עשרת הסרטים הטובים ביותר
בכל הזמנים עם משאלים שעירוניים מוקני הקלונוע
כתה העת הבריטי "סיטי אנד אנד אונד". סיירור של
סופשעות בstitialו של אציל צרפתי משמש לרוגאר
כrai לighborhood הנוגונה בஸרב ולהעברת
ביקורת נוקבת על המצב הפלוי, זמן קצר לפני
פרוץ המלחמה העולמית השנייה (113 דקות).
צרפתי, תרגום לאנגלית).

22/2 מוצאי שבת

19.30 רם בטיקו (יוניון 1983)

REMBETIKO

במאי: קוסטאס פריס Costas Ferris
שחקנים: סוטיריה לייארדרו, מיכאליס מנאני
אטיס "רמבטיקו" מחקף את ההיסטוריה של יוון במחז
יציה הראשונה של האמה העשירים בעורת מוסיקת
ה"רמבטיקה"- זרים מוסקלים יהודים שהיטה פופולרי
מאוד אותו שבים. השירים בוצעו בדרך כלל בידי
זמרים מן המൂמד התחתון ומספרים על אהבה
נכזבת, בגידה, צעע, כאב ובריחת. הסרט מתרכז
בחיה של מאריקה, זמרת כיו, מיום הולדתה
ב-1917, ועד ירידת המלכה ה"רמבטיקה" ומותה
יריתה שללה עד לחיותה מלכת "רמבטיקה" ומותה
בטרם עת ב-1955 (120 דקות. תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 המבט (בריטניה/איטליה 1973) DON'T LOOK NOW

במאי: ניקולאוס רוג Nicholas Roeg
שחקנים: دونלד סטאלנדג', ג'ולין קריסטיני
סרט מתח מעלה על רקע ונ齊יה המכיל את אחת
הסיפורות האירוטיות ביותר בתולדות הקולנוע.
במאי הסרט, ניקולאוס רוג הוא צלם במקורו
שביר לבבומי ביג מאוחר יחסית ומרבית הגיבור
רים בסרטו עוברים שינוי ותפנית באישיותם
ושואפים למותה בדרך קלשהיה. עותק החדש ומתוור-
גם (110 דקות).

23/2 יום ראשון

19.00 אין אנו מלאכים (ארה"ב 1955)

סדרו האילים האחרון של שטרויהים, זהה אף
הוא למתת התלאות הרဂלי ווורר חיכוביים
תכוונים ביןו לבני הכוכבת-המייקה אלורי
סונג'חו וממנה ז'וז' קניי האב.
המרירות במלוד האפה צוואר סרט עשיר
כמו בשאר המלודרמות שלו, גם כאן מובלות
הסצניות לקיצוונות מופלאת וסנגח הבירמי
תיעעה והפיפה כאחת. קיטרי קלי היא בערת
דחית תמהה הפתההה בנסיך וולפראם,
אהוסה של המלכה וגינה. רגינה היא דמות
גפלאה שפכה לא הופעה עד אז באך סרט.
היא אשה חמת מזג, מעשנת סינארקט, קוראת
את סייפורייש בואצ'ירונו והגמל להלך עילומת
בחדרה (אלימ, בתרות באנגליה)

21.30 מתי הלילה (בריטניה 1945)

DEAD OF NIGHT

במאי: אלברטו קאוואלנקאנטי, בזיל דירדן,

צ'ארלס קרייצ'טון

שחקנים: רוברט היימר, מרין גנס, רולאנד
קלابر
חמשה סיפורו רוחות וטופעות על-טבעיות
(מאט ה.ג. וולס, א.פ. בנסון, ג'ין ביבנס
אנג'גס מקפיזול) + סיפור מקשר בריטי
קלאסטי השומר על רעננותו ועוצמתו עד
היום. הראשון (בימי: בזיל דירדן) על נגה
מקצועי החולם על תאנון דרכיהם. השני
(אלברטו קאוואלנקאנטי) אדותה חברות ילדים
הפגשת ברוחchapaim יילדיות. בשליח
ברט היימר) ישנה מראת פלאים החושפת
פשע מן העבר. הרבייעי (צ'ארלס קרייצ'טון)
על שני שח肯ני גולף הנאנלים להתקodd גנד
רוח רפאים. הטיפור החמישי (קאוואלנקאנטי),
הטוב מכולם, מתאר קשר מחר בין ונטריל
קווייסט לבוכתו (104 דקות. אנגלית. ללא
תרגום).

19/2 يوم רביעי

19.00 הלו סיסטר (ארה"ב 1933)

HELLO SISTER

במאי: אלפרד ורקר Alfred Werker
שחקנים: ג'יימס דאן, בוטס מאלורי, נאסו
פייטס

ב-1932, ארבע שנים אחרי שסייעו את סרטו
הקדום, נשבר שטרותיים לבאים את מלאכת
הմדריך הראשה. הוא שלשים את מלאכת
הצילומים והעריכה של "במזרד ברוחוורי".
אללא שהסרט לא אושר להפיצה מסחרית.
אלפרד ורקר, במאית הילידי מושחה, נבחר
לבאים מחדש היללון והסרט איינו
מחדר. למראשו שם של שטרויהים איינו
מושפע בគותרות הרטט, ניכר מיד מגעו המוחיד
ואין צור בעין חדה כדי להבדיל בין חלקי
הסרט שבומו על דיו ובין מה שבירם ורקר
"ניכורת הסרט היא דמות מעכנית ומסובכת

כאילו הם מושוחחים, מתנגשים ונאנקלים בגירוי
הסրטנים היננסים. בקטע הרטיטים הישנים מופר
עם האמפרי בוגרט, לורן באקל, אינגראיד
ברגנו, פרדרה סטנוק ואחרים.

25/ יום שלישי

19.00 אופרה פירימה (ස්ප්‍රද 1980) OPERA PRIMA

במאן: פדרו גומז טראטה
שתקומט אנטוניו לאחאורה, פאללה פאללה
טרט הונגריה, עוזי פראד המפל אל חזרה
הנערדים שלא נטשו אותה בלחצם עמו סרג'נטם
המנקומט של מג'אנז'ו, וטופה
פרהבה' טשא את זהה שנות השישים יזחוב
מאש החמאיש פאו קראאה לשבר אל הרוח
של אותו עשו אנטוניו, העיליל'ת מתרחשת
ברחבה בוניה הענקית של מדייר ועוקבת
אחר רשר שפיג'יסות של עיתונאי צער עט
דנדנזה, הראונונה שהיא לועבר
דתו ייחד עם צלים המיעץ לו בעניינו מיין
הבסיניות שלו לכטוב רברמה החזוון הביעו
את דעתו על כל נושא שבעלים ועד.
(94 דקות. תרגום: מבדז'ית, תרגום לאנגלית.)

21.30 דני רוז האיש מברוודוי (ארה"ב (1984)

BROADWAY DANNY ROSE

Woody Allen

במאן: וודי אלן

שחקנים: וודי אלן, מיה פארו
כמה מוטיקי הקומיקיים יהודים ישבים בתחייה
لت הסרט בקרהני רוז, אמרגן כושל ופסידן נצחי
מישה נזכר בدني רוז, שינהל קריירות של אמנים מתחתי הלילה. אחד
הטיסורים הוא על יחסיו עם לו אונוב, זמר
אטליקי כושל שרוי מתכוון להעלות אוור על גל
הנוסטלגיה ולשוחה בתוכנית טלוויזיה. בואתה
הזדמנות מתהבה רוז בטינה גערתו של קאנוביה
ומסתבר בשל כך עם משפחתו בעלה המנוח, אנשי
מאפייה חמימותם המבקשים לעשות שפטים היהודי
הקטן והחצוף (84 דקות).

26/ יום רביעי

19.00 ילדי גן העדן (חלק א') (צՐפת (1945)

LES ENFANTS DU PARADIS (PART I)

Marcel Carné

במאן: מרסל קארנה

שחקנים: זאן לואן בארו, מורי קז'ארס, ארלטי
סרטם הגדל והחשוב של הצמד מרסל קארנה
וזיאק פרבר פריר ענק הנפרשת על
החיים בפריז בשנות ה-40 של המאה ה-20.
הபנטומימיא בטיסטנט נכלד באביבה מטורפת ונשנה
בקסמייה של ארננס פיפה היפה ונותריר את אשטו
נטלי לכדה אהבתה. לבלה האמן.

21.30 ילדי גן העדן (חלק ב') LES ENFANTS DU PARADIS (PART II)

WE'RE NO ANGELS

במאן: מייקל קורטיז Michael Curtiz

שחקנים: האמפרי בוגרט, אלדו ריי, פיטר יוסטינוב

סרט מקסים המחק באופן מוחלט את גיבורינו לטבים וועים ונשאות המסר שהמטרה המקדשת את האמצעים. שלווה אטירום מלאים נבלטים Mai השרדים בחורת בחש ארסי, הם נקלעים ערבית המולד לבתו של ביג'ג תברה מסחרית, אשר ובתמם היבשות והגשות של בני המשפה (106 דקות. תרגום עברית - מתרות הסרט בתקילתו ובסתומו חסרו).

21.30 זליג (ארה"ב 1983) ZELIG

במאן: וודי אלן Woody Allen

שחקנים: וודי אלן, מיה פארו בסדרת ראיונות וקטיעים בנוכחות דוקומנטרי חדש פת דמותו המסתורית של זליג, פקיד נירורקי ייחדי, שהתחכר באישים מפורסמים בשנתה ה-20 וה-30 של תקופתו המופלאה לשנות את דמותו בהתאם לכל מפגש ואירוע. וודי אלן הגיע כאן לידי שלמות טכנית. צילומיו של גורדון ויליס משתולמים היטב. בחומר האתפקיד מושך התקופה והופכים את זליג'ו לתרגולי קומי מרבנן (79 דקות. דיבוב עברית).

24/ יום שני

19.00 שעות מתוקות (ස්ප්‍රද 1982) SWEET HOURS

במאן: קרולוס סאורה Carlos Saura

שחקנים: אינאקי איירה, אסומפטה סנטה כמור ספרד מולדתם, גם גיבורי סרטיו של קרולוס סאורה אינם מסוללים להשתחרר מז העבר ותמיד הם נאלצים לשוב אל ילדותם - ימי מלחמת האזרחים ומלחמת העולם. "שעות מתוקות" הוא סייפר זכרונות המערב ההומו שארט, נוטלטיה, פנטסיה ומחויבות פוליטית. עם חוושות של אבסורד והמלחמה האפניות, כמעט את כל סרטיו של הבמאי, הפטדרין, חוות, גיבור הסרט, הוא מהזאי השבוי באובי-סיביות ע"י עברו. המלחמה, משפחתו, דודו הנazi, האומנת הסקסית ויורר מכל ע"י אימו המפתחה (105 דקות. ספרדית. תרגום לאנגלית. בכורה הארץית).

21.30 בלש בקבשתך (גברים מתיים אינט'ו לובשים חליפות מושבצות) (ארה"ב 1981)

DEAD MEN DON'T WEAR PLAID

במאן: קארל ריינר Carl Reiner

שחקנים: טטיב מרטיין, ריאצ'ל וורד, קארל ריינר פארהדייה על סרטו בלש, ציירה יפייפה שוכרת בלש פרטיה כדי למציא את רוחחו של אביה, אל תוך סיפור העלילה בשורו ע"י עירכה מתוחמת קטיעים מסרטו הבלש ההוליבידיים של שנות הארבעים, כאשר גיבורו הספר המודרני נראים

"גולת הכותרת של הקולנוע השנה" (LOS ANGELES TIMES)
 "טוב לראות שרוגות אמיתיים עושים שב סרט ביהז'" (ניו יורק פוסט)
 "זהו הסרט האמריקאי הגדול לשנת 1985,
 לצד שושנת קהיר הסגולה" (ניו יורק טיימס)
 "בידיו מרותק ומתחוכם" (טיים)

אֶק ניקולסון * קתלין טרנर

PRI
ZIS
HONOR

הם ריז מחשלים לאור היום ונאהבים בלילה,
 עד שאילו את משיאתם האמיתית...

הכבוד של פריצי

סרטו של און יוסטן תסריט ריצ'רד קנדון
 עם אנג'ליקה יוסטן

לילי - רמת גן
 כפיר - ירושלים

ESO

בתיהם הקולנוע:

ليمור החדש - תל אביב

אורה - חיפה

הופצה: "שבעה נכבים"

אפקט: * * * * - מזרחיים; * * * - רוב מאה; * * - פלוב; * - בוגרונות; * - חילשן; 0 - רענן;

הסרט החדש בבימויו של

וודי אלן

שושנת הקהיר הסגוללה

The Purple Rose of Cairo

בבביה פארו, ג'פ דניאלס, ג'ק רולינס
צלום גורדון וויליס

★ ★ ★ ★ ★
מקסים מעריב
מקום טוב בנצחח חדשות
מצוין העולם הזה

בבתי הקולנוע:

שחף - תל אביב מיטשל - ירושלים شبית - חיפה

אופרא

המצאה: "שבועה כוכבים"

רת הראות הצורה שלו ועל דבריהם שהוא אכן יודע מס' פר במאי הרטט באמצעות הדמות הדומיננטית שבס' פור, מישת, אביו של מלך, קומוניסט טוב שהאינטער פרטיה שלו לкриיקטורה פוליטית שבעתון המפלגתי עולה לו בהרחותו מן המשך פחה שלו ובוחנוו מחדש. קולו של מלך וקולו של מישת, נונטים לרטט את הפוליפונית שלו, שעצמותו עצומה.

35 שנים לאחר האירוו עים מציג קוסטורייצה ברו ניקה קטרה שנמשכה שנתיים ושהומרה בזונים מוציא רונוטיו של התסריטאי הברון עבדאללה סידון, ואмир קוסטורייצה יודע משחו שלא כל הבמאים יודעים או זוכי רימ כאשר הם מביעים. הדמויות איןן מושרטות בשחורלבן, הן בעותם ברוחם שבו כל אדם הוא שטן, אך גם אלהים, ועל כן היו כל הדמויות אהודות עליו כל בר ואמינות להפליא; ובכלל זה גם הגיס של מישת שבטי פו של הרטט נחם על מעשיו ומבקש את מהילת המשי, פחה, והאהבתו של מישת, בנסיוו התהבות הכושל שלה, זוכה בסוף הקלטן בר-חמי הצליטים.

תינו המיחוד של הרטט ויחדו הוא בפשותו החוזה-תית. התמונה איןן נהרות בזכרן נזכותו וופין המשיח רר - הן איןן באלה - אלא בזכות פשטוון ודוקון, הש תשלחות העניינים והairo עים מוכתבים ע"י הזכרן הברני, המתנהל בעצתי

הענ עסקים של אבא

מפיק: מירזה פאסיק
(פורה, סדראייבו)
במאי: אמיר קוסטורייצה
תרטיט: עבדאללה סידון
צלום: מילקו פלאץ
עריכה: אנדריאה אפרוביץ'
חלבושים: דיוונה יובאנוביץ'
קול: ליבו מיר פתק
מוסיקה: זוראן סימיאנוביץ'
שחקנים:
מלך - מרגודזה בارتולו
האב - מיקי מאנילוביץ'
האם - מיריאנה קאנדרוביץ'
מלך מספר על חייו מנקר

הדברים המרשימים בו' תר, נאמרים לעיתים בקהל רך ואגושי. רגע אחד אתה בקיחורין וברגע הבא אומר לך מישחו בשפה עניינית שעלייך לארו את המזרחה ולצאת לדרך ואני אתה יודע על מה ולמה, וכך אחד איננו מסביר.

ג'לט, לפניו שפנה לעסוק בייחדים עסק, בין שאר עיר טוקיו, בחינוך חדש של הגරמים, והקמניזם הח' רה החזק אחריו.

גיסו של מישת (గיבור הרטט) והטוליטרוק סצ'קן אמרם למשה: "אל תה שוב", והם מתכוונים לכך והצמרמת חלפה בגוויל. ההכוונות של כולם באמצעות טרבות, אך צרعي הփחד נובטים מהר.

שעה שצפיתי בסרט זו, כרתי בבית הראשון מתר שיר של ברכת שנכתב בין השנים 1935-1938, "אל ה- דורות הכאים": "ancock אני חי בומנים אפלימי מלאה תי מימה היא אווילות, מצח חלקה, ממשעו אטימות הר- גש. החזוק עוד לא תפס את החדשות הנוראות". ברכת כהע על הנאצים אך שרתו פורצת את מחסום הזמן וה- מלימ הולמות גם משטרים "צודקים" אחרים.

היה היה עז בסדראייבו, עז גדול ויפה ועל העז ומתחתיו פכו חיים; ומלך הקטן בקהל היפה ובשפטו השנונה מספר את קורות חייו וחיו משפחתו וידידייו מלך - מרגודזה בارتולו והשנה היא 1950 עת נפרדנו דרכיהם של לטו וסטאלין. מלך מספר על חייו מנקר

לא להזכיר בג'טה דימה שחוורה במעט בכל סרטיו הקצרים של צפליין, הפניה אל הקחל, הكريיצה. כאילו אמר הבמאי, והוא רק סרט ובל זאת, אני משתק אתכם בסרט והחוויות שלי, הן החוויות שלכם, בייחד עברנו אותן. עיניו של מאליק הקlein ראו דברים רבים שאינם יאים לעניינו של ילד. גם את אביו הוא טפס בקהלתו פעמיים אחדות. אך אל הקחל הוא משלח מבט אחרון שיש בו אופטמיות ואהבת אדם ועל כך אני אסיר גודה לאmir קוסטורייצה.

ycin הרש

של עבדאללה סיידון, בן עיזרת הביכורים" בפטשי' כל ונעה, והז את פרס הבני קורת שם, הוא המשיך וזכה בשורה ארוכה של פרסים בינלאומיים והופץ עד היום בכ-30 מדינות שונות. "אבא יועא למסע עס- קים" הוא בסר הבלתי נודע השנערך בקרולובייזרי, ב' 1978. עם שובו לסאראייבו הוא ביים סרט ראשון לטלוויזיה "זונן וויזיה בשם "ג'וארניקה" ובתאה בפרס בפסטיבל סטודנטים שנערך בקרולובייזרי, ב' 1978. עם שובו לסאראייבו הוא ביים סרט ראשון לטלוויזיה "זונן וויזיה בשם "ג'וארניקה" ובתאה בפרס בפסטיבל סטודנטים ב' 1985 זכה פה אחד בפרס הגדול של הפסטיבל והז לפרס הביקורת והפריטיאטי. "אנו היוגוסלאבי לשמות מי- בוקשים. כיום הוא מכין בארץות הבולטות סרט הנושא את השם הזמני "איסטרט' ג'ית העורב" או "כבודנות העבר".

דמות הסרט שאינה יוצא- דופן. ככל יוצרים עד להתי- פוצצתו הסרט גדוש באירוע טיקה בוטה. אך כמעט לכל ארבי, הסרט אירוני. הוואל- סים הויינאים ונסיון ההתק- אבדות עוברים כחזרה ש- רק האירונייה עשויה להיע- ביר אותה.

בתמונה האחורה של ה- סרט פושע מליק אל עבר העץ שהכרנו בראשית הס-רט. אך הפעם, בעוזרת תחבירו לה טכנית, "עליה מליק", שבגר בשנתים, ומרחף מעל לצלמת העץ כאשר הוא נמצא. לא הכרתי בimenti חי- יוגסלבים וביבים, אך הסרט הזה נראים כולם כמו "פְּרִי קִים" מזורים ומושנים ואין

ימים, אך פֶּל הkul הוא מן המורכבים ששמעתי לאחר- גה. כמעט לכל אורכו של הסרט, לא שומע הצופה קול אחד, האוון נשופה לкри- לו', של קולות, לעיתים כאילו בלתי רלוונטיים ומעל לכל מרחפים ואלסים וינאים פְּרִי פולריים. האIRONיה היא ה- שפה בה מפליא הבמאי לע- שות והסכנות, בהן פוליטי- רוקים מדברים על התעמי- לות וחרבות הגוף, מזוכירות באוירון הגrotchית את "אפס בהתנהגות" של ז'אן ויגו. לא הכרתי בimenti חי- יוגסלבים וביבים, אך הסרט הזה נראים כולם כמו "פְּרִי קִים" מזורים ומושנים ואין

אמיר קוסטורייצה

טי-חובבים. הוואליד קולנונו תחת השגחתו של הבמאי הא'ני הוותיק אוטאקר ואו- רה, בבית-הספר לקולנוע ב'- פראג, ועכורת הגמר של ה- סרט בשם "ג'וארניקה" זכתה בפרס בפסטיבל סטודנטים שנערך בקרולובייזרי, ב' 1978. עם שובו לסאראייבו הוא ביים סרט ראשון לטלוויזיה "זונן וויזיה בשם "ג'וארניקה" ב' 1985 זכה פה אחד בפרס הגדול של הפסטיבל והז לפרס הביקורת והפריטיאטי. "אנו היוגוסלאבי לשמות מי- בוקשים. כיום הוא מכין בארץות הבולטות סרט הנושא את השם הזמני "איסטרט' ג'ית העורב" או "כבודנות העבר".

נולד בסאראייבו, בשנת 1955. הוא התחיל לעבדו בקולנוע נסוך. ב-1981 התחיל למד בקהלונו כבר באשר למד בבייט-ספר תיכון וזכה בפרס אופר מלא, "האם אתה ו/or סימ ריבים על עכורותיו ה-ראשונות בפסטיבלים לסר- את דולי בל", לפי תסריט

עדנה ודן פיברו עם עמוס גוטמן

בנוף איש

עמוס גוטמן הוא דמות יוצאת דופן בנוף של הקולנוע הישראלי. שעה שעמיהו מתרכזים מצד אחד בנושאים רלוונטיים, בין אם בפוליטיקה, בעיות חברה או בעימותי עדות. ומצד שני נושאים שניראים, לפחות מבחינת ראשן, כבעלי פוטנציאל מסחרי, גם אם הם סובבים על אותן הערים, עמוס גוטמן הולך בדרךו שלו. אחרי שני הסרטים הראשוניים, נראה שהוא בוחן לעסוק בשולטים, בטיפוסים שאינם יצוגיים, בעליילות שיוציא הדופן והוא מה שמאפיין יותר מכל. ב"גגו", טיפל בהומוסקסואל צער בעל נטיות א門ותיות שנמק בבדידות שכופה עליו הסביבה, הן בשל נטיותיו המיניות והן בשל שאיפותיו היצירתיות. בסרטו החדש, "בר 51", הוא מתאר סיפור אהבה אסור בין אח ואחות שניצבים לבן, מול עולם ומלאו. בראון הבא מרחיב גוטמן את הדיבור על בחירת הנושאים לסרטיו, על דרכיו העבודה ושאיופיו בקולנוע.

שאלה: איך אתה בוחר את הנושאים שלך?

תשובה: אני תמיד אעשה סרט אישי. אם זה "גגו", אם זה "בר 51" או אם זה "ערבי טוב" (סרטו הבא של גוטמן – ה.מ.). "גגו" היה סרט על בחור שאינו מוצא לעצמו שום מסגרת מקובלת שבה הוא יכול להתקיים והוא מוחפש לו נקודת אחיזה. אותו הדבר נכון, במידה רבה, גם לגבוי "בר 51" שנוי גיבורי הסרט, אח ואחות, תומאס ומריאנה, נגועים. מריאנה היא אכן מטאה פורה, כי היא נקודת האחיזה היחידה של תומאס, הסיבה היחידה שיש לו להמשיך ולהתקיים. אפילו ב"ערבי טוב" (דרך אגב, הסיבה הפוליטית היא הסיבה האחיזה שבגללה בחרתי בנושא) יש Gibor שモצא את עצמו תושב מכל מציאות שהיא. רובי ב"גגו" ניסה להתמודד עם הבעייה הזאת בצוותה שפוייה. תומאס, שהוא דמות פחوت אינטלקטואלית, גולש אל הטירוף והולך בו עד הסוף, כי המסתגרת שבה הוא חי על

הבד, היא מלודרומה. ואם שואלים אותי למה דווקא מלודרומה, הרוי זה משם שהוא דרייס דרי וכוכו) וזו לדעתו הצורה הקולנית עית המתאימה לי. רציתי להתרחק לקהל להציג לנו את ראיית העולם שלי ואת השפה הקולנועית שלי, מבלי ללכט עם הרישק בקי. חשבתי שאטם עשוי את מה שיש לי לומר בעטיפה צילוף מפוארת עם קצת יותר הומר, זה עברו יותר קל. רציתי לעשות מlodrama אינטלקטואית. סיפור תורכיע על אהבת Ach לאחותו, אבל שהעשיה הקולנועית, וגם הדיאלוגים יהיה הרבה יותר חכמים מן הספר.

יש רושם כאילו הצד האפל והשוליו של החברת האנושית מושך אותך במיוודה.

לדעתי יש הרבה קסם בביצת האנושית. אמנם הבורגנות מקבלת את תමונת העולם הווה בסחיה, אבל אני רואה את העודדים האנושיים, את הקסם ואת ההומר שיש בבייצה. אני רוצה להחזיר לשולטים הללו

אשתדל לענות מבלתי היכנס להשוות. בשעדרנה (עדנה מאזיה, שותפות הקבוצה לכיתבת טרייטים - ה.מ.) ואני מדברים על הדמיות, אנחנו מתכוונים להראות את הנשגב והמגוחך שבחן גם יחד, כמו בחיים.

עירית שלג ודניאל פטריק וילסן

לא רק עשן ותוארה מוזרים של דיקאדנס מסוגנן, כי אם גם הארה. אירוניה של תוארה או זווית מצלמה, שמיסירה את המעתה האופראי המנופה. אפשר לומר שזה ריאליות עמו. החיים מורכבים מחללי מות ומהזות, משאיות וממציאות של אמן תמיד דומה להם. לפעמים זה, מגוחך, ולעתים אפלולבלתי נטבל. דוגמא לדואליות זו היא בקשה. כאשר אפולוניה יש אסתטיקה מסוימת, אבל איש לא יטעה לחשוב שזו אינה זירה של זונה.

כבוד, להציג אותם באהבה. ואין בכך פליניום או רצון להדרה. אבל כיוון שאני יורע. שנטבעהنبي סטיגמה של עיסוק בטאבו, אשר תלוה אותו לאור כל הדרך, אני מודח שהדבר שהיה קרוב ביותר ללבבי והוביל אותי לשירות לעשיית "בר 5". היהת הכמיהה שאיננה גמורה מ"גוע". במקורה זה, אהבתו המוטרפת של Ach לאחוה היא התרגום הטרוסטואלי של אהבה שלא באה על מימושה, שבה דובר גם בסרט הקודם. לבן לא תמצאו בסרט החדש פטיכו' לוגיה ולא מוטיבציה. מה שמשמעותו אותי בסרט הזה, זו השאלה, איך מתמודדיםMRIANAHA ותומאס עם הcumiah הנואשת הזאת, זה לו, נגד כל החלצים שמסביב. אמנים הקולנו של הוא קולנו אסתטי אבל לא מן הסוג של "דראה" שאני מותעב הזונה את האנושיות. אני ניסיתי לעשות את ההיפך, לשמר על מסגרת אופראת גדולה מן החיים והוא עם זאת, לדאגה שמה שיישאר בזיכרון, יהו האנשים ולא המסתגרת.

אתה מדבר על מסגרות אופראיות. מה - בדוק צרכיהם להיות הטריטים שלך - משלים, סמלים, השתקפות העולם הפרטី הדמיוני שלך?

היתתי אומר שבמקורה של "בר 5" זה עולם כפי שהוא מצטייר בעיני הגיבור, ככלומר בעניינו תומאס. אין זה מקרה שככל הגיבורים שלי משפיצים את הביגוראיפות שלהם ואת שמותיהם. שרה אוזלי, דמות של רקדנית מודען לילדה בסרט הזה, מציגה עצמה בשם "זarah" ואחריה, ישראל, מכנה עצמו "אראנגו". זה עולם דמיוני הפוך לעולמו המודמה של RIDELI SKOUT, למשל. שכן אין זה העולם הדמיוני שהבמאי מציא למן הקהיל שלו אלא עולם דמיוני שהגיבורים מצויים לעצםם במפלט מן המציאות השנואה עליהם. נכון שבדירתה של הזונה אפולוניה יש אסתטיקה מסוימת, אבל איש לא יטעה לחשוב שזו אינה זירה של זונה.

הזכרת את פליינி, אבל קרוב לוודאי שאנשים אחרים יזכירו בפניך דוקא את פאסיבינדר כמורל לחיקיי.

תספיריטים שלא אני כותבת, אבל לצעורי הרוב, בעיתת התספיריטאות חמלורה מأد בארץ. פיוום שיתוף הפעולה שלי עם עדנה מאיה הוא מלא בכל המוגנים. אנחנו מתחלקים בשווה בשווה בעבודה, כל אחד משנינו כותב בבית, אנחנו נפגשים, מנסים לצרף את הגרטאות השונות, כותבים שוב,חוורים להיפגש ומנסים למצוא את שביל הזוחב, עד שגיאת נערות. היום אני כבר לא מפחד לצעוק ואני חושש ממשחק שהוא כאילו מזוק או חייאטרי. המשחק של יהונתן סగ ב"געע" היה מודיק מאד. לעומת זאת, המשחק של הסבה, בלאנקה מג'גר, שגם אווה אהבתמי מأد, היה מעולם אחר לגמרי. גם ב"בר 51", יש דברים דומים. עדיה טל, המגלמת את אפולגניה, מביאה עמה משחק מסווג אחד ואילו ג'ייליאנו מר וסמדר קיליצינסקי משלימים זה את זה. יש ברט הזה לפחות ארבע שיטות משחק שונות, ואולי יותר, וזה נראה לי לגיטימי בהחלט. אני אוהב את הسلط הזה גם במשחק וגם ב'אנר'.

למרות שהסיטרים שעשו עד עתה מת' אימים בחולשת להגדרה המקובלת של "סיטרי איכות ירושלים", לא נהנית עד היום משום תמכה של המיסד. ביראה שאתת מתכוון להמשיך באונה דרך גם בשני הסיטרים הבאים שאתת מתכונן, "חיי יורם" ו"ערבי טוב". האם זה עניין של עקרוני?

אולי אנחנו באמת עושים את ה"kolnou האחר". היהודי שעושים בישראל, מהווים לסיטרים קבועים, שאין בעור בזעירות ובכמימות. אנחנו פנינו ובקשו בשני המקרים הקודמים, אבל לנו, אם לא בדיק בשלילה, בפעם הראשונה, אז בנסיבות שלא נגמרה. היום מצאנו דרך בעודה משופפת, אכזריקה רוטנברג, שהוא המפיק שליל, עדנה מאיה, עמה אני כותב באופן קבוע, ואני, יש לנו התהווויות משופפת לעבור ייחוד, ואם בהתחלה אני התייחס הדומיננטית בשלישיה: זאת, הרי היות

לבן זוגה קארל "אני ביג ג'וק, קארל, ביג ג'וק", זה קטע נוגע לבב, אבל בה בשעה זה גם פאתיו וgem מוגוחר. זה לא רק דיידנס, יש כאן מן שלט לא רק בסגנון, אלא גם בשיטות המשחק. ואני עשו את זה בכוכנה. כמובן שכאשר גומרים את בית הספר לkolnou, כולנו אוהבים את ברגן. ואז, לפעת פתאום, כולם מדברים בשקט, אבל זו שגיאת נערות. היום אני כבר לא מפחד לצעוק ואני חושש ממשחק שהוא כאילו מזוק או חייאטרי. המשחק של יהונתן סగ ב"געע" היה מודיק מאד. לעומת זאת, המשחק של הסבה, בלאנקה מג'גר, שגם אווה אהבתמי מأد, היה מעולם אחר לגמרי. גם ב"בר 51", יש דברים דומים. עדיה טל, המגלמת את אפולגניה, מביאה עמה משחק מסווג אחד ואילו ג'ייליאנו מר וסמדר קיליצינסקי משלימים זה את זה. יש ברט הזה לפחות ארבע שיטות משחק שונות, ואולי יותר, וזה נראה לי לגיטימי בהחלט. אני אוהב את הسلط הזה גם במשחק וגם ב'אנר'.

"געע" היה סרט אישי שאפשר היה לטעת בזהותו.כאן, לעומת זאת, מדובר בשתי דמויות מרכזיות בעלות חשיבות שווה. מי מהן מיצגת אותך?

נקודות החוזחות של התחליה, בשלב ראשון, עם תומאס, אבל התפשטה בהדרגה ויש לי הימים הרגשה שאני מוצא את עצמי ברכות מדמיות הסרט. "געע" היה סרט אישי וחידרומי, לטוב ולרע. מחר האמת הסובייקטיבית הזאת היא לעתים חוסר מידה והוסר אובייקטיביות.

עד, כמה אתה מתחשב בתסריט, תור כדי הבדיקה על הסרט? התסריט חשוב מאוד לא בשמחה גדולה, כי היתי מעדיף לבאים

**אני רוצה להחזיר לשולרים כבוד, להציג אותם באהבה
ואין בכך פלייביזם או רצון להדחים.**

יהונתן סגל שיהיה בפואה מדויקת של ב"בר ו5" אין דמות בזאת.

אבי צריך לומר שהדרכתי את השחקנים בשני המקורים, באותה הצורה. הדבר היחיד שחשוב לו הוא שהשחקן יבין את הפסיכו-לוגיה של הדמות. לעולם אינני כופה איזושהי תנואה על שחקן, או במקרה של יהונתן, מחייב אותו להסתיר עמו סבל באמצעות רק מושם שאני מסורק נר. חשוב לי שהשחקן יבין את המניעים אבל אני נותן לו חופש מלא כדי שיבחר איך לבטא זאת. לכן אני צריך להכיר היטב את השחקנים שלי והם צריכים להכיר אותה. איני חשוב שיש צורך להכניס אותם לקיטי'נות סגורות ולתקוף אותם מן העולם החיצוני, אבל אנחנו צריכים להציג נוכחותם בלבם. כדי שאוכל לתunken את הטיעויות ברגע הנכון ולמנוע מהם להיכשל. אסור לעשות מז הקולנוע "טרופ", כי זה מסוכן בעיקר לאנשים לא מڪוציאים, שנוח להם. מאד לגשם מן החיים לקולנוע ובוחרה ולאבד את שיוי המשקל. אמנם קורה לפעמים שמה שבירה לית בהמלח העבודה בטעות, ממשום שאינו מתחאים למזה שתוכננתי לעצמי. קודם לכך, הופך ברכה בסופו של דבר.

המצב השתנה. איני חייב לעשות סרט שאינו רוצה בו, אבל לא תמיד התריאומורי רט מוכן לאשר סרטים שאין לנו רוצהibus לעשות. לדוגמא, "חיי יורם", שהוא איני עומד לעשות יחד עם תלמידי בית צבי (גוטמן עצמו הוא בוגר בית ספר זה - ה.מ.), איינו דומה כלל לרעיון המקוריו ואף לא לשני הרעיוןother האחים שהיו לי לפרויקט הזה, משומש שאף אחד מהם לא מצא חן בעניינו שותפי. "חיי יורם" היה הרעיון הרביעי. מי שיזום אותו היה אנדריקה, כאשר ההשראה באה, במודע או שלא, כמובן, מסיפור שספר לנו איתן גryn. אט' אסי דיין הבאו כדי ישתחף בכתיבתו.

עד איזה שלב מעורבת ערנה בתסריט? עד הגזודה של בחירת השחקנים. מרגע זה ואילך, העניין נמעא בשלטתי בלבד. אני גם לא נהוג לתת לאיש להיכנס לחדרות, והיא מבינה אותי בעניין זה, כי היא יודעת שאזזה אנטימית שיש לא אחת בעבודה דרושה לי גם בעבודתי עם הצלם יוסי ויין.

איך אתה מדריך את השחקנים שלך? ב"גוצע" הייתה הרגשה כאלו עיצבת את

ג'ליינו מר וסמדר קילצ'ינסקי

הייה בגדר אסון. הנה למשל, סמדר, שאיננה שחקנית מINUITY, לא שחקה את התפקיד, היא חיתה אותן. היא פחדה מג'ולייאנו וכיוון שרוב העבودה על המשחק החדשן הוקדשה לעדר טל, מג'ולייאנו ולעלית שלג, קיבליyi בפתחה רבה מה שיצא אצל סמדר.

ה cedar החזותי בסרטים שלו מפוזה מאד. עד כמה אתה מתעורר בעבורו הצלם, יוסי ויין ובתפקיד?

אני יודע לבדוק מה אני לא רוצה. אני נותנים לכל מחלקה הזדמנויות להשתטח עד הסוף. כל צבע שבסרט הוא העעה שלהם,

לדוגמא, אלון אבטבול ב"בר 51", שזכה לאחדה גדלחה אצל האופים בהקרנות ערביתנו, שוניה לחולטן מן הדמות שאני עיתני לו. הוא היה צריך להיות זוגת גנים קתנה, ויש המון קסם בחתולאים הרזים האלה שמחפשים אהבה, אבל הוא הביא אותו שהוא משלו והדמות שיצאה היא מן ליצן שקספרי, פאק קון, שאינו דומה כלל לאלו חתול אשפותה.

אם כבר מדברים על שחקרים, תחילת העילומים של הסרט לוודה ללא מעת מהומה בעקבות העלמו של השחקן הראשי,

יש המון קסם בחתולאים הרזים האליה שמחפשים אהבה.

באישור שלי. אני ניזון מכל מה שהם מבאים לי לסרט ומכיוון שיש לי מספיק זמן, אני יכול לנפות את הדברים. הבעייה היא לבחור באנשי מוכשרים ואז און לך צור לנצח אלא רק לנפות. אשר לתנעות המצלמה, אנחנו מתחככים כל פרט באירועים ובקדדות רבה ומגייעים. למצב שיש לנו תסריט מתוכנן כל כך שכמעט ואיאפשר להשתמש בו. אנחנו לוקחים אותו לאחר הצילומים ומה שקרה בהסרטה, הוא שאנונו מרגשים יותר וחופשיים, זונחים אותו ולא נשארים תמיד צמודים אליו.נדמה לי שככל שאתה מגיע מוכן יותר, יש לך יותר אפשרויות לשינויים בדרך.

מה עם אילטוריס?

יש בכלiot אבל לא בדריטים ממשמעותיים. בסר הכל, הסרט קרוב באחוויים גדולים לῆמה שתכנתי,

יש הרגשה, ב"בר וז", באליו אתה מנסה בכונה תחילת, להנחיל הסרט אופי מכור, מונתקמן המציגות, והוא רק בבחירה השמות, כמו תומאס ומריאנה, אה ואחות מגדור שmaguis לטל-אביב, אפולוניה גדרת המתים ועוד.

ג'ולייאנו מר. האם חשבת בשלב כלשהו להחליק אותו?

היו ימים שהינו מיאשים לגמרי ולא ידענו אם מחר נמשיך או לא נמשיך את הסרט. היו ימים שאני בימתי כיסאות ועומר טופול קרא את הטכסט של ג'ולייאנו. אבל בסר הכל, אף אחד לא יוביל היה לשחק את התפקיד במוהו. רק הוא מסוגל להעניק לדמות את העוצמה ואת החיתיות הנחוצה לה. אמנס ניסינו פתרונות של יושך, לקחנו בחור צער מבית צבי, השבנו אפילו להבייא את יהונתן סגל מחרץ לארץ, אבל בדורנו יש אוביות אחרות, יש בו איזה פינוק שהוא עושה את הסרט לשונה. ג'ולייאנו לעומת זאת, ישכנע אותו שהוא יילך עם הראש בקיר אם לא ישג את אותן. העבודה שאני מתוכנן לעבוד אותו בסרט נסף ("ערבי טוב") מוכיחה שיש בינו הערכה הגדית והגבוי התפקיד הבא, שאני עומדת לפיקיד ביזו, אני שוב משוכנע, שזו דמות צפורה למידותיו וסיפורי חייו דומה כל כך לסיפור הגיבור שאין טעם לחפש שחקן אחר, וזה הנטלא ביותר או המור שמע יותר. בסר הכל, שום דבר מכל מה שקרה תור כדי עבודה עם השחקנים, לא

אתה עומד לעשות בקרוב את "חיי יורם" עם תלמידי בית הספר לקולנוע בית צבי, שיימשו לך כצחות טכני. כדי שמקפיד מחד על האספקטים הטכניים, האט אין' חושש?

זה סיכון, אבל מצד שני, ימי הצילום אינם עולים בסף, ואפשר לתקן שגיאות. לא נמצא בתוך הסדר הזה שams לא גומרים לצלם הכל תוך 4 שבועות, אין סרט. אין זאת אומרת שבגלל התקציב קטן, נעשה את העבודה בחוסר ממשעה. גם "געוע" נעשה בתנאים של סרט סטודנטים, והוא סרט אסתטי.

איך תחלק העבודה בהסיטה של "חיי יורם"?

כל העבודות הטכניות, חוות מן השחקנים, שגים חלקם מבית צבי, והולם מקצועיים, הם סטודנטים. התסריט הוא של עדנה מאזיה עם יעוז של אסי דיזין ועיביכה שליל. הצלם יהיה יוסי ויין. מה שבוגע לנראה: טיפול פשוט ביותר. מורה בגיל 40, המלמד תסריטאות, יש לו מאהבת מגבורת ממנו במקצת, שנגה לومة בבית הספר ובמקרה הוא גם התלמיד המוכשר ביותר בכיתה ויש בעיה ביחסים שבין השלייה הזאת. ידברו בסרט זהה הרבה על קולנוע, ותודה לי הזדמנויות לגמור בדרך זו הרבה מאד חשובות.

הגענו ל"ערבי טוב". מה אתה מחפש בנושא כזה, עם הגטיה העבעית של לשוליות הדיקארטיטים?

קודם כל, האופරאיות שבסיפור של יורם קנויק מדברת אל. מה עוד שיבינו את הספר והפכו אותו לsegue רחבה ממדים. סיפורו שמתחל ב'1917 ונמשך עד היום. הסיבה השנייה, סיפור איש שהוא חשוב יותר מאשר מנהיג הפוליטיים של הספר. למעשה אני חזר לאוטו הנושא שענין למשעה אני חזר לאוטו הנושא שענין אותו גם ב"געוע" וגם ב"בר 51". זה אדם ללא זהות המנסה לדorder לעצמו את החיים בין שני עולמות. פעם הוא ערבי ופעם הוא יהודי וזה תפקיד המתאים מאד ל'גוליאנו', כמעט סיפור חייו, וזה כבר סיבה מסוימת כדי לעשות את הסרט.

אני מודה שתת הכהנה עובדת במקורה זה שעת נוספת. לא יכולתי לקרוא להם בשמות אחרים, פשוט לא יכולתי. זה הספר שמזמין זרות, ניכור, מלודראומה ועשיה מעודנת יותר של הדברים. קשה להאמין שיש במגדל שמות כמו תומאס או מריאביה? מה שעשית, גם לי קראן, כשןולדתי, טיבר' יוס, גם אם איש אינו משתמש עוד היום בשם הזה. תגידו בצדך, שביצירה קולנועית, כל דבר צריך להיות מנומק ואעפ"כ אני אוהב את השגיאות האלה. אני מושה לעצמי להעביר משחו שלא שיר לכaco, מעין אויריה של חג מולך רחוק, אני מושה לעצמי לומות. למשל, בחיים יש להניח שתומאס ומריאנה היוניראים אחרים, הם יפים יותר, זו הרמיה הלאיתית של הקולנוע.

שמו המקורי של הסרט היה "יתומי הסערה", מחווה ברור לגריפית. עד כמה אתה מושפע מסרטים אחרים או במאים אחרים?

אני אוהב המון סוגי קולנוע. יש במאים שאני מרגיש כאלו אני שיר למשפחה שלהם, לא שאני מנסה ליחס לעצמי את הכרזון שלהם. יש במקרה שאני רוצה להיות מושפע מהם. לדוגמא, הסרט שבגע לי יותר מכל השנה האחרונה היה "לחני אהבותינו", אבל אני יודע שאני לא אהיה מסוגל אף פעם להציג לנקיון ולאובייקטי בית של הסרט הזה, שאחפתה תמיד לכיוון בארוקי יותר, דיקאנטני יותר. בין הסרטים הישראליים, התפעלת ממד מסטרו האחרון של איתן גryn, "עד סוף הלילה". ואלה רק שתי דוגמאות של סרטים שאני אודב למרותיהם מנוגדים לסבגון שלי. אם כבר לדבר על המשפחה שלי, אנשים כמו פאס' בינדר, אני מ庫וה שאני אנושי יותר ממן, או ויסקונטי, ובמקרה זה, אני מ庫וה שיש מ庫וה שאוכל להמשיך ולהשתrink למשפעה הזאת, אבל שלא אפול בפח ולא אהיה אבסנטרי רק כדי להיות יוצא דופן. הייתה דוקא רצח לתקופת מרכזו, למה שמענין יותר אנשים.

האמפרי בוגארט - שנותיו היפות ביותר

"הזכרון הבהיר ביותר שיש לי מדרומו הקולנועית של האםפרי בוגארט היא סצנה בסרטו הגדול ביותר "האוצר מסיריה מאדרה". הוא שוכב באבק, מנטה לגורור עצמו אל בור המים. הוא חווה כל סבל אפשרי על מנת להשיג את הזהב שלו - ועתה האם עליו להיכנע? עיניו הטרגיות הפכו לרווחה מורממת כלפי השמיים במבט אiom מתחנן. הבזוי והשפלה בבני האדם. ביסוריו אותן פנים נפלאות אני רואה את פניו של בוגארט הקדוש שלו".

LOYD BROOKS ("סיטט אנד טאונד", חורף 67-66)

האלכוהוליסטית העניקה לצמד את הכינוי
"הבוגארטים הלחמים". עם באקוול זו
היתה אהבת היו הגדולה. היא נישאה לו
ב-1945 ול>yוותה אותו עד למותו ב-1957.

עד 1941 היה בוגארט אחד משחקני
האופי בסטוק של "וורנר". בדריך'ל גלים
פושעים בעלי פני פוקר לצד הוותיקים,
רובינסון, קגני או פט אובריין. בעשור
הכוכבות הדגול של יש איחודה זאנריה,
נושאים וסגנונות. הסרטים שבאו אחר כר
הם חביבה לא איחודה של הרפטקאות,
קומדיות וסרטים אחרים ניסחה שוב,
לא תמיד בהצלחה, לדמותו המקבלה.
באופן אירוני הוא זכה גם באוסקר בטופ'
העשור הזה על תפקידן מאד לא" בוגארט'
- צ'רלי אולנטאט, סטפן קשיה התפעשה בסרט
טו של יוסטון "המלכה האפריקנית".

Aת הסרט העשר הגדל ניתן לחלק
לשוש חטיבות, החטיבה הראשונה
הם הסרטים שבירשו על מה שברבות
הימים וכח לתואר "פילם נואר". אלה היו
הרי הסירה הגבויים, "הענק מלטה"
סרט פחות מוכר - THE BIG SHOT (1942),
סרט שבו בוגארט מגלם פושע
שנמלט מהכלא, אליו הושלך בעקבות תכבי
פרקיט מושחת. הסרטים האלה הtagbowo
האלמנטים הסיגנוניים של ה"פילם נואר":
האשמה, למשל, שובי אינה מוטלת כאן על
הפשע בלבד, אלא על החברה האוכלת
הרוקב כולה.

החטיבה השנייה הם הסרטים הפטרייר-
טיים שבהם בוגארט נרתם למאץ המלחמות
ולהרמת המורל. הראשון היה "הכל במשר
הלילה" (1942), שבו הוא נאבק בראשת
רייגול נאצית. גם ב"מעבר לפטיפיק" הוא
לוחם בין עווין, מטעם הפאננים. ב"קד
בלנקה" וב"להחזיק ול Abed" הוא היה אמריקאי
קני בניכר, במושבות של ממשלה ושישי
משתפת הפעולה. אמריקני שאינו מוכן
להתעורר למען אף אחד, שמוסרתו מכיר-
עה לבסוף את הכאב לטובות הבוחות הצער-
קים. פעם אפילו שינה את עורו. ב"מעבר
למאטיסי" הוא פטריט שnantelט מאוי
השרים כדי להציגף לוחמי צרפת החוף
שית. ב"פעולה בצפון, האטלנטי" (1943)
וב"סאהרה" (1943) הוא לבש מדים; קבר-
נית, בראשון, ומפקד טנק במודרב הלווי,
בשני.

עם סיום המלחמה הרא ש לצידם האפל

Nעשור הגדל של האמפירי בוגארט
משתרע בין השנים 1941-1951, בין
שני סרטים שביהם רואול וולש. הפותח הוא
הרי הסירה הגבויים "המשכ-
גע", סרט שחותם עליו במאי כמעט אלמוני
ברטין ויינדרסט, אבל על פי כל הדיווחים
בויים בחילקו הגדל ביידי וולש. בתקופה זו
בוגארט השתחף ב-23 סרטים, ביןיהם תפקי
דיו המפורסים והגדולים ביותר, בהם
כמה מיצירות המופת של הקולנוע האמרי
קני: "הענק מלטה", "קובלנקה", "להחזיק
ול Abed", השינה הגדולה, "האוצר מסירה
מאדרה" ו"במקום כורד".

ראשיתה של תקופה גדוריה זו של בוגארט
עומדת בסימן השחקן ג'ורג' רפט והבמאי
ג'ון יוסטן. רפט סרב להופיע ב"הרי
הסירה הגבויים" ובערך פינה את המקומות
لتפקידו הגדל הראשון של בוגארט. יוסטן
היה אחד משני כותבי התסריט לסרט זה.
עד אותה שנה הסיפור חזר על עצמו.
ראפט סרב להשתתף בסרט נסיך "הענק
מלטה" בוגארט שב ומילא את מקומו
והוסיף דמות נספח לקולטקה הקולנועית.
הפעם יוסטן התסריטאי גם ביים את
הסרט. נסיך הבימוי הראשון שלו, בניסה
מופארת לפנתיאן ההוליוודי.

ראשית עשור זה של בוגארט
לחצטרופת השלה ארה"ב למלחמת העולם
השנייה, הסתיים זמן קצר לאחר הטלת
הចול האפל על הוליווד, ציד המכשפות של
מקארthy. גל עכור שמחאותיהם הרופת של
בוגארט ועוד כמה חברים לבושים לא
הצליחו להסום בעדו (כולל נסעה ראות-
בית לוושינגטון שבוגארט היה בין מארגן
ביה).

במחצית שנות הארבעים היה בוגארט
מלך הבלתי מוכתר של חברות האחים
וורנר כשהוא דוחק את רגליו של שחknim
באדו-אודג. רובינסון וג'ים קגני, שחknim
שעד לפני זמן לא רב גילם דמויות משנה
לצדדים ולא פעם נקט בבדורייהם. "המשכ-
גע" היה הסרט האחרון שבוגארט יעשה
על "וורנר", החברה שבה צמח ועלה
לגדולה.

Sס מהבחינה הביגוראפית החוץ קול-
וניות היה אלה השנים היפות של
חייו. ב-1944 הואפגש במהלך צילומי
"להחזיק ול Abed" את לורן באקוול. הוא היה
בשוי אז לרעיהו השלישית - מאיו מותוט.
MRIBOTIM התקופות של בוגארט ומתרט

הנהדר של ניקולאוס רוי "במקום בודד". הדש הוא תמיד על האני.

נ עניין מה היה קורה לו יצאה לפועל התוכנית המקורית של הליהוק ורור נדל ריינן היה מגלם את ריק "קזבלנקה". האם גם אז היה ריקתתנו זו דוגמה להולוود הרומנטית בשיאה. הרי אין להבהיר את תרומות הבמאים מילקרטיז ליטוש, לבראק, לאופן הקפדרני שבו הורכב כל שוט בסרט. מצד אחר, קשה להאר את ריינן או מישחו אחר מסנן את אותם משפטים שהיו לנכסי צאן ברזל של היציטות הקולנועית. ולמי רות זאת שבוגارت עשה וראיציות על אותה דמות בסרטיו העשור המפואר, הרי שתורמתם של כמה במאים העניקה לפחות לחלק מהטריטים את המגע הסופי. אבל לא קריטיז וגמ לא יוסטן (שאומנו בימים אחד בוגارت בכמה מתקפידי היפטים ביותר ושידע גם להשתעשע בדמות המוכרת בפרוי דיה המצינה "אם את השטן ניצח"), אלא והוא רוקס הוא שיצר את צמד סלטיו הטוביים ביותר בוגارت "להחזיק ולאבד" ו"השינה הגודלה". אין עוד במאי שידע להפיק יותר ספונטניות מבוגارت, אפילו בקטעים קומיים, כמו הרמת שולי המגבעת והנחת משקפים על קצה האף לפניו שנכנס לחנות הספרים "השינה הגודלה". עם תרומתו של רוקס לעצומו של בוגارت, קשה שלא לשיט לב לעובדה שבוגارت ולורן באקוול התהכו ממש "להחזיק ולאבד" וחלק מהאוון שבו הם זורקים משפטים זה אל זו (כולל "כל מה שעליך לעשות הוא לשrok, אתה יודע כיצד שור' קים..." וכו') או האופן שבו מצלבים מבטיהם פשט נוכעים מעובדה זו.

א בל-שיי הפגנחתה, של האהבה בין השנינים הוא לא בסרט של רוקס אלא בסרטו של דמלר דיוויס "מעבר אפל" (1947). שם פניו של בוגارت כאסיר נמלט המנסה להוכיח את חפותו איין גראות בחזי סרט. לאחר שמנחה פלטי משנה את פניו באהו אותה סצנה שהיא הביטוי הפלטי המושלם לסיפור האהבה של בוגارت ובאי. קול. היא מסירה. בזירות וביירות את התהבותות שועטפת את הפנים ורק אז מתגלות מתח פניו של בוגרט שאנו מכירים.

של החיים ופעל באוטם שטחים עכורים ללא תקווה שהוליווד פיתחה אותם ימים. כאן הגיע הסטריאווז והציגיות שלו שהפכו אותו לאיבור המרכז של הסרט האפל. פערם היה בעל שרצח את ריעיתו - "קונפליקט" (1945) ו"שתי האברות קROL" (1947). עם אותן בצע העבירה אותו על ב"קיי לארגו" (1948) מצא עצמו במצב הפור מזה שב"עיר המאובן" (1936), שם הוא היה אגנסטר שהחזיק בבני ערובה, כאן הוא נקלע לבית מלון שהאגאנגרט רובינסון השתלט עליו. בסרטו הפטיסטי "מלחמת המפוזרים ביוטו" ("השינה הגודלה" (1946)) הוא גילם את פיליפ מארלו ויעיב את מודול הבלש הפרטיש הכהל בעtid יחקו או יתייחסו אליו, הארכיטיפוס שעליו ייתלו מאוחר יותר ג' ניקולסון, ג'ין הקמן או אלוט גולד.

ב וארט, שפתחו העלילה הייתה משרתקת, הפרק את מומו לבلتינגרד מאישיותו הקולנועית. חיוכו המוזר והעל ווית פניו היו מתווי ההיি של בටוספה לכל הסטטוס האחרים שפיתח: הסיגריה התלולה בזווית הפה, אופן אחיזת הסיגריה בקצוות האצבעות, מישכת הנור אוזן ימין או עמידתו כשגדלו תחובם בחגורת מכנסיו. מבון שכל אלה היו נותרים מאניריות חיצונית בלבד ללא הוסיף להם גם בשרון משחק לא מבוטל. כל אלה יצרו את המיתוס שהפרק אותו לאחד ה"קאלאטס" הפופולריים לצד מרילין מונרו וג'ים דין. ב"קזבלנקה" לאחר שהמצלה חולפת ביעור על פניו רטימי הפעילות המוגונה בקופה אמריקן של ריק, בוגارت מתגלח באופן הבא: קלוזאף של ריק, קלוזאף המהאה "או.קיי., ריק", חיתוך קלוזאף של בוס שאמפנניה ריקה על השולחן ויד שמושחת אל סיגריה דלокаה במאפרה; המציג למה מלואה את היד המגשיה את הסיגריה לפיו של ריק בליין-בוגارت. בוגارت במקטרן בן משחק שעם עצמו, בודד במוחו הכללית.

האינדיידור אל המתבודד היה מאיפונו המרוכזים. החל מהאגאנגרט המלאנכלי, רוי אREL, ב"הרי הסירה הגדוהים", דורך סם ספייד ב"הנצ' מלטה" וכלה בדיקשן סטיל, התרשייאי ההוליוודי האלים בסרטו

האמהרי בוגארט - (1899-1956)

THE WAGONS ROLL AT NIGHT	הקרונות נעים בלילה (1941)
THE MALTESE FALCON	הנץ מלטה (1941)
ALL THROUGH THE NIGHT	הכל במשר חלילה (1942)
THE BIG SHOT	(1942)
ACROSS THE PACIFIC	מעבר לפטיפיק (1942)
CASABLANCA	קובלנקה (1943)
ACTION IN THE NORTH ATLANTIC	פעולות בעפומן האטלנטי (1943)
THANK YOUR LUCKY STARS	זהודה לבוכבי החול שרך (1943)
SAHARA	סהאהרה (1943)
PASSAGE TO MARSEILLE	מעבר למארסי (1944)
REPORT FROM THE FRONT	דו"ח מלחמת (1944)
TO HAVE AND HAVE NOT	להחזיק ולאבד (1945)
CONFFLICT	קונפליקט (1945)
HOLLYWOOD	קרון הנצחון של הוליווד (1945)
VICTORY CARAVAN	
TWO GUYS FROM MILWAUKEE	שני ברנשימים ממיילווקי (1946)
THE BIG SLEEP	השינה האגולה (1946)
DEAD RECKONING	חשבונו מזוות (1947)
THE TWO MRS. CARROLLS	שפי הגבריות קROL (1947)
DARK PASSAGE	מעבר אפל (1947)
ALWAYS TOGETHER	תמיד ייחור (1948)
THE TREASURE OF THE SIERRA MADRE	האוצר מסיריה מאדרה (1948)
KEY LARGO	קי לי ארגו (1948)
KNOCK ON ANY DOOR	הקש על כל דלת (1949)
TOK YO JOE	טוKEY ג'ז (1949)
CHAIN LIGHTNING	טרוקר ג'ז (1950)
IN A LONELY PLACE	במקום בודד (1950)
THE ENFORCER	המשבע (1951)
SIROCCO	טיירוקו (1951)
THE AFRICAN QUEEN	המלכה האפריקנית (1951)
DEAD LINE U.S.A.	(1952)
U.S. SAVING BONDS TRAILER	קרקס הקרב (1953)
BATTLE CIRCUS	(1953)
THE LOVE LOTTERY	הગראת האהבה (1953)
BEAT THE DEVIL	גם ת השטן ניצח (1954)
THE CAINE MUTINY	המרוד על הקיין (1954)
SABRINA	(1954)
THE BAREFOOT CONTESSA	טארברנה היחספה (1954)
WE'RE NO ANGELS	(1955)
THE LEFT HAND OF GOD	ברית טשיטים (1955)
THE DESPERATE HOURS	שעות גורלוות (1955)
THE HARDER THEY FALL	גם גיבורים גופלים (1956)

BROADWAY'S LIKE THAT	צרר היא ברודוויי (1930)
A DEVIL WITH WOMEN	שטן עם נשים (1930)
UP THE RIVER	בעילון הבדר (1930)
BODY AND SOUL	אוך ונפש (1931)
BAD SISTER	אחות רעה (1931)
WOMEN OF ALL NATIONS	נשים כל האומות (1931)
A HOLY TERROR	טרור קדוש (1931)
LOVE AFFAIR	פושיות אהבה (1932)
BIG CITY BLUES	בלוז של העיר הגדולה (1932)
THREE ON A MATCH	שלושה במקבש שקו (1932)
MIDNIGHT	밤키 (1934)
THE PETRIFIED FOREST	העיר המאובן (1936)
BULLETS OR BALLOTS	קדורים או גורילות (1936)
TWO AGAINST THE WORLD	שנתיים נגד העולם (1936)
CHINA CLIPPER	צ'ירנה קליפר (1936)
ISLE OF FURY	אי הזעם (1936)
BLACK LEGION	הליון השחור (1937)
THE GREAT O'MALLEY	אומלי האגדול (1937)
MARKED WOMAN	אשה מסתובנת (1937)
KID GALAHAD	קיד גלאהאד (1937)
SAN QUENTIN	סן קוונטין (1937)
DEAD END	מבי סטם (1937)
STAND-IN	בפילוחה של בכבת קולנוע (1937)
SWING YOUR LADY	נענע את גבריתך (1938)
CRIME SCHOOL	בית ספר לפשע (1938)
MEN ARE SUCH FOOLS	גברים הם כאלה טשיטים (1938)
THE AMAZING DR. CLITTERHOUSE	דר' קליטרהוז המופלא (1938)
RACKET BUSTERS	החסטים (1938)
ANGELS WITH DIRTY FACES	מלאיכים עם פנים מלוכלכת (1938)
KING OF THE UNDERWORLD	מלך העולם החthon (1939)
THE OKLAHOMA KID	אקליהומה קיד (1939)
DARK VICTORY	געחוון אלל (1939)
YOU CAN'T GET AWAY WITH MURDER	איןין יכול להסתלק (1939)
THE ROARING TWENTIES	לאחר רצח (1939)
SHOGUN	שוגון העשרים הרועמות (1939)
THE RETURN OF DR. X	שובו של ד"ר איקס (1939)
INVISIBLE STRIPES	פיזים בלתי נראהדים (1939)
VIRGINIA CITY	וירג'יניה סיטי (1940)
IT ALL CAME TRUE	הכל הוגשים (1940)
BROTHER ORCHID	האח סחלב (1940)
THEY DRIVE BY NIGHT	הם נוהגים בלילה (1940)
HIGH SIERRA	הר הייסירה הגבוהים (1941)

AIR לרצות קולנוע לאומי

דן פינטו

הסיכון שלוקחים עליהם המפיקים הפרי-טיים כדי מCHAT. שלא לדבר על בר שחקן הקולנוע מרשה מימון ממשלתי עד כדי מהה אחוז מתקציב הסרט בולו אם זהו פרויקט בעל איקות מיוחדת; יש להתלו את התמיינה כולה ובגלב שיצא לפועל.

Nין טעם לשגות באשליות, התמיינה המשלחת היציבה אינה עירובנה לאירוע טוטאלית ו-14 הטריטים העלילתיים שהציגו במסר השבוע על ידי מארחינו לא היו כולם יצירות מופת. וכי בתשעיה בעלת מסורת ותיקה הרבה יותר בזו שהצמיחה את פלייני וויסקונטי מתגלגולות יצירות המופת ברוחן כמה שניהם מבכים את דלותו של הקולנוע האיטלקי השכן וכמה עוד ייבנו אותו. די להזכיר השם ארץ קטנה אם יימצא בה כמה סרטים בעלי איכות סבירה, ובשבוע זה מצאתי שניים טובים מאד, שלושה מענינים ולפחות סרט בסינוי אחד נועז ושונה במידת כדי שאומר המשיכו לעודד. המאמץ כדי.

אין ספק שהסרט המורשים ביותר שהוצע בטלוויזיון, כך נבראה גם פסטיבל וונציה שהציגו אותו חדש לפני בן במיסגרת התחרויות הרשמיות שלו, היה סרטו של פאנטלייס ולגראיס "שנות האבן" אותו במאית שהגיש בשעתו סרט יפהפה בשם "איירושה של אנבה" (על מישפחה המחליטה שהגיעה השעה למצואו בעל מתאים למשרתת שלה, אנבה) חזר לסייען שבו הוא מטיב להביע עצמו, הביטוי הקולגוני הפיטוי, המוצנע והמופנס גם אם המאורעות התרחשו בעוצ' מה רבה.

הסרט מספר את סיור האbatis של שני צעירים מלאי תקווה בתחילת שנות ה-50,

שני אירועים גורמים לי להתגעה שבשבועיים לשבוע הסרט בטלוויזיון (7-1 באוקטובר). האחד, איירוע שנערך כמעט בו זמנית, פסטיבל הסרטים "היבני לאומי" בחיפה; השני, אותו סימפוזיון אומני לשאירגנו הסטודנטים באוניברסיטת תל-אביב. בראשון היה הקולנוע הישראלי בחינת לא קיימ. בשני תפסה שנות אכשוי קולנוע את מקומו של הדין העניני בענינה ההיגע של תעשיית הקולנוע בישראל שלמעשה, אינה קיימת.

על רקע שני אלה נראה האירוע היוני הלאומי בטלוויזיון לא רק מהנה (זה עיר שוקחת חיים 24 שעות ביום מהבעלה מסעדות מופלאות ובתי קפה וידידותים) כי אם שעור מאף בנושא - איך מגדימים חברות לאומיות.

אמנם בכוון שאותו חוק קולנוע מפורסם שהיוניים מבטיחים לאשרו בפארלמנט מזה שנה וחצי טרם אושר וכי גזרות בלתיות חדשות (נישמע מוכר) דחג שוב את הדין הסופי לעוד חודש חודשים. אבל, הרגע אליו מאבוס זאכרייס, הייעץ המיווה לענייני קולנוע של שרת הת褒ות מלינה מרכורי, אף שהחוק שנועד לקבוע בדיקות את כל אמצעי העידוד לתעשייה הקולנועית טרם אושר סופית, הרי כל התעשייה כבר מתקדרת מכוחו, וזה מה חשוב. שום ארץ קטנה, אמר לי בן שיחי שהוא כמו קורא את מחשבותי, שאמצעיה מוגבלים ושפעה נחרה למיספר מוגבל של אנשים בלבד, אינה מסוגלת ליצור דבר ערך כל שהוא בעלי עוזה ממשית ייצבה.

שמעה העשר הסרטים שהפקת השוו, תפ מכון הקולנוע היוני מומנו בחמשים אחויים מתקציב הממשלה, ובכך צומצם

מדת לצא לكونגרס מיקצועי בשיקAGO, קונגרס שנועד להציג שלבים מהפכנים באינטלקטואלית.

ערב לפני יציאתה לוחחת הגיבורה אתILDATHA לטויל בגן ציבורי. בעודה מעיינת בתיק האיש שחייב לה המחשב, מפריע הטעע את סדר מחשתבה האזינו. לאט לאט מתחזרים הבלתיים וכל הרגשות העצורים, התשוקות והיצירויות יוצאים במחול שדים הגורף אתו בטירוף מסחרר את הגן כולם כולל החירות הפורצות החוצה מפינת החיה המגדורתה שלהן.

Oרט מעולם אחר. "האובס של אפרודיטה". הבמאי בחור פריסטי, בן 25 בשם אנדריאס פאנציס. הסייעו מסובך ממש כמו תולדות האי שלו. ועל מנת לעקוב אחריו כל שלביו ציריך להציגיד בלה מאירועים שקרו במרחב החל ב-1960 ועד ל-1974. באותו שנים נעד גיבור הסרט ממלצתו, אחראי שלחם למען עצמאיותה, התחזק ו עבר לאגור באנגליה.

האיש חוזר לפריסטי כדי למצוא את אשתו ובתו שבאו לבקר את משפחתן ונעלמו באותו חלק של קפריסין הנutan היום בשליטת הטורקים. במסע של קפיצות בזמנם לאחר מכן, לתקופות עבר שונות מנסה פאנציס לסקור את ההיסטוריה העוקבה מדם של מולדתו המשולחה לאפרודיטה שכובשיה השונים, אנגלים, יוונים וטורקים חיללו את כבודה ורמסו את אדמותה כל אחד

עד להיותם אנשים שהזקינו טרם עת 20 שנה אחרי כן. במשך כל השנים האלה זכו להיפגש לפחות 50 שנות בסך הכל כי כל אחד מהם ישב בכלא, במשך אותה תקופה חזוכה ביזון הידועה כשליטון הקולונלרים, מילחמת האזרחים והתוויה ובו הפליטי שקדם ונילואה לאוთה התקופה. קודם ניכבל האגבר, אחר כך נטפסה האשה, וגם אתם הימים שבהם בילו השניים כל אחד לחודש מחוץ לכלא היו ימי מלחבוֹו חשובים ומלאי חרדה.

ולගרים שבילה בעצמו שנים בכלא בשל דעותיו הפוליטיות מכיר היבט את השודה שבו הוא מתרכץ ועוד יותר את האויר הדחוס והחוכב של כלאי יונני. רקطبعי היה שסרט זה זכה ברב הפרסים החשובים שהוענקו בסוף שבוע הסרטים, ביניהם פרס הסרט הטוב ביותר, הבמאי והשחקנית (תמייס באזקה).

וננה לחוטין, מכל בחינה שהיא, היה הסרט "מניה" שהזגג מהוז לחרות, באשר הבמאי שלו, ג'ורג' פאנוסופולוס, טען שהסרט לא הושלם למעשה. רק עתה התבשרנו על כך שסרט זה עומד ליצג את יוון בתחרות פסטיבל הסרטים של ברלין. האלים מתמודדים כנגד המודרניזציה, זה אולי הרעיון המרכזי בכמה מילימט. גיבורתה הסרט היא מתבנתה מערכות מצטיינת של חברת מחשבים אמריקאית העור

תמייס באזקה ב"שבות האבן" של פאנטומיל וולגרים

המצעד הגדל

(סוף מעמוד 8)

ל אמרת קוראים בעית אשליהו, ולשנכי העולמאות המשלימים אחד זה את זה יש זיקה משותפת, והוא המקנהה. אין חיזע מלאכוטי בין שתי היישויות, וגביריו של וודי אלן מהפנים למלודז אך להיות גמדים. במחולך "ושונת קהיר הסגולה" מסבירה מיה פארו גיבר רת הסרט, לדמות החזיה שיצאה מהבד הקולנועי, כי אי אפשר למלודז להיות אמיתי, כשם שאי אפשר למלודז להיות גמד. נולדים עם זה. אופר אלן. וכבר בפעם הראשונה בקריירה הקרו-נווית שלו, במדונה, כולם וודי אלן לסיטים את "ושונת קהיר הסגולה" בפה-ראפרואה על סרטוי יוצרים קודמים, מבלי להיכשל בחקיקות. מיה פארו צועדת ברוחם החשיש של העזירה, הדני, עות בעיניה הפוכות אט-אט לחירוף אופ-טיימי בנוסח החיים הנמשכים. וודי אלן מוחזירআতনো לסיום "לילות בכיריה" עם ג'וליטה מאסינה, אך מוטיף פרשנות בוגרת משלו. ועוד משהו: ב"ושונת קהיר הסגולה" חזר הצבע לתמנונות. לא כלון, רק מקום בו הוא בדרש באופן אמנותי.

ל איזיק לסיים סקירה בקורטיב על קריירה של אמן, בדברים שענה לפני כמה שנים וודי אלן לשאלת: מהו תפקיד מבקיר הרטיטיס? "תקידן, אמר או אלן, לפרש את האימאג' האודיוויז'י, ולהרכיב תגובה מבוססת וברורה בנגד גישת הסקלטיביות הסובייקטיבית. כמו כן, לקרוואת תשומת ליבו של הקhal. לאופקים חדשים של האמנות השביעית. וגם להציג במידות האפשר, על יציאות החירות בבנייה הקולנוע...". מעבר להתבדות על חשבונו של המבקר, יש פה משחו בכוון. לא המבקר הצבע על יציאת החירות, דוקא וודי אלן עשה זאת לקולנוע.

המאנחים: גלilio "סינמטק" 25 נשמטה הכותרת לתמונה שלזונה את מאמרו של מאיר שניר ("המאנחה לפוליטיקה"). התמונה נלקחה מטרוטו של ברור דיבר. "הם היו עשרה".

סינמטק

בתומו, לאחר שמתברר לגיבור כי אפסו הסכמיום למצוא את משפחתו בחים הוא מבלה את הלילה האחרון בחברת זונה בשם אפרודיטה (המספרת לו את קורות עיניויה שלה בידי הטורקים, השתח הנישלט על ידי הטורקים. הטרור, כך לדעתו של פאנציס, היא דרך השחרור היחידה האפשרית. מסκה מוסכמת שקשה לקבלה. מה שמבטיחה יותר הוא הידע והשלטה העילאיים במדיום שהבחור מגלה עד כדי התיפלות ואפילו הגונה מסוימת בהטעות טכניות קולנו-עים.

ל מחר שבודאי יודקר עוד בעית שעתה סרט נסיוני מרשים, אסתטי ביותר בשם "טופוס" ובו מוחזה לדמות האשעה בעלת הפנים הרכבת, בזמנים שונים על רקיעים ובמוחות שונים בגיגולים ובתחפושות שוניות ומשונות.

ומעלום אחר, "מטאור וצל" תולדותיו של המשורר היווני ההומוסקסואל הנודע, נאפוליאון לאפאטיסטי, עורר התלהבותם של קנייני טלויוזיה בריטיים אויל משום שהוא קרוב ברוחו לדראמות הטלווייזיות הבריטיות העשוות היטבナルיאלו גוד. עת משמעות רבה. כמו כן, כשמודבר בתול-דות משורר.

לגביו תעשייה עניה של ארץ קתנה שהעולם אינם מודבר בשפה זהו ביצור לא רע. דרך אגב אף איש ממורכו הרטיטים לא ניסה לשכנע את האורחיהם לכל הסרטים היו מושלמים או טובים. איש לא תחייב להראות יצירות שהן הרבה פחות ממושל-מות ולפי הכוונה התוצרת וההטברים שחול-קו ביד נדיבה לכל אורח, בכחبه או בעל פה, יש להניח שיראו השנה הרבה סרטים יונניים בפסטיבלים. שונים. בברלין כבר מתוכננים להציג ארבעה מהם במיסגרות שוכנות.

בדיקות כמו אלה.

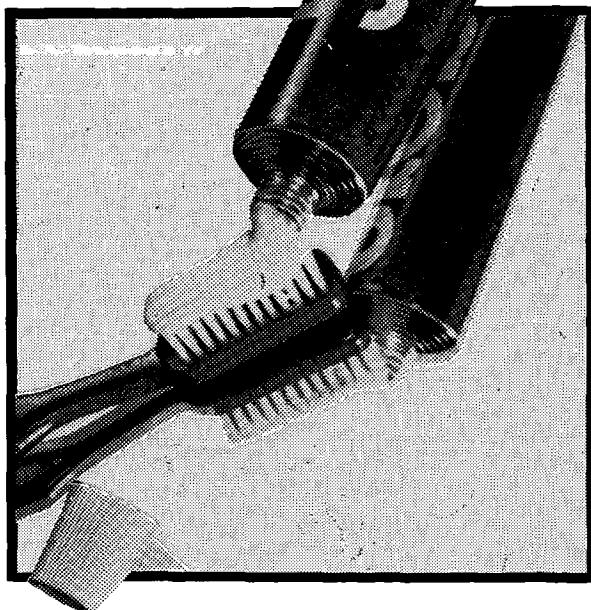
תַּן סִכּוֹי לְחָנִכִּים

ארול[®]

משחת השיניים
היחידה
לטיפול בחניכיים[®]
לטיפול בנסיגת החניכיים,
דימומים ודלקות
ארול[®] מילאה ויטמין A
וכן אלנטואין ואזולן.

נסיגת בחניכיים בריאות

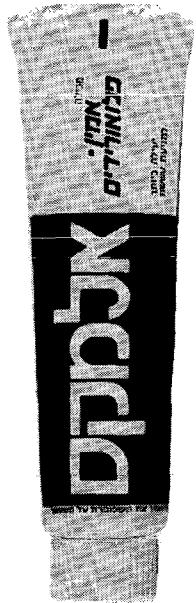
ארול[®] מיווצרת נ"ז טבע תעשיית פרמצבטיזט בע"מ
יצרן התרופות הגדול בישראל

בריאות השיניים במשפחה מתחילה במשך שעת בוחרת.

דִּיןְךָ[®]

משחת השנינים הבריאותית המגינה על השנינים של כל בני המשפחה

אלמקם מיזכרת נ"י טבנ
ץין התropyות הגדול בישראל